

DIRECTIVA (UE) 2018/851 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 30 mai 2018
de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile
(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Gestionarea deșeurilor în Uniune ar trebui să fie îmbunătățită și transformată în gestionarea durabilă a materialelor pentru a proteja, a conserva și a îmbunătăți calitatea mediului, pentru a proteja sănătatea umană, pentru a asigura utilizarea prudentă, eficientă și rațională a resurselor naturale, pentru a promova principiile economiei circulare, pentru a spori utilizarea energiei din surse regenerabile, pentru a crește eficiența energetică, pentru a reduce gradul de dependență a Uniunii față de resursele importate, pentru a crea noi oportunități economice și pentru a stimula competitivitatea pe termen lung. Pentru ca economia să devină cu adevărat circulară, este necesar să se adopte măsuri suplimentare privind producția și consumul sustenabile, prin axarea pe întregul ciclu de viață al produselor, într-un mod care conservă resursele și închide bucla. Utilizarea mai eficientă a resurselor ar aduce, de asemenea, economii nete substanțiale întreprinderilor, autorităților publice și consumatorilor din Uniune, reducând, în același timp, emisiile anuale totale de gaze cu efect de seră.
- (2) Creșterea eficienței în utilizarea resurselor și asigurarea valorificării deșeurilor ca resursă poate contribui la reducerea dependenței Uniunii de importul de materii prime și poate facilita tranziția la o gestionare mai sustenabilă a materialelor și la crearea unui model de economie circulară. Tranziția respectivă ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii stabilite în Strategia Europa 2020 și la crearea de oportunități importante pentru economiile locale și părțile interesate, contribuind în același timp la îmbunătățirea sinergiilor dintre economia circulară și politicile în materie de energie, climă, agricultură, industrie și cercetare, și în același timp generând beneficii pentru mediu în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru economie.
- (3) Obiectivele prevăzute în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor ar trebui să fie mai ambițioase, astfel încât să reflecte mai bine ambiția Uniunii de a trece la o economie circulară.
- (4) Este necesar să se asigure coerența dintre Directiva 2008/98/CE și actele legislative conexe ale Uniunii, precum Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ JO C 264, 20.7.2016, p. 98.

⁽²⁾ JO C 17, 18.1.2017, p. 46.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 mai 2018.

⁽⁴⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

- (5) Multe state membre nu au dezvoltat încă în întregime infrastructura necesară în materie de gestionare a deșeurilor. Prin urmare, este esențial să se stabilească obiective clare de politică pe termen lung pentru a orienta măsurile și investițiile, în special prin prevenirea creării de capacități excedentare structurale în ceea ce privește tratarea deșeurilor reziduale și blocarea materialelor reciclabile la nivelurile inferioare ale ierarhiei deșeurilor.
- (6) Deșeurile municipale reprezintă aproximativ între 7 %-10 % din totalul deșeurilor generate în Uniune. Acest flux de deșeuri este însă unul dintre cele mai complexe de gestionat, iar modul în care este administrat constituie, în general, un bun indiciu în ceea ce privește calitatea sistemului global de gestionare a deșeurilor dintr-o țară. Provocările în materie de gestionare a deșeurilor municipale sunt determinate de faptul că acestea au o compoziție foarte complexă și mixtă, se află în imediata apropiere a cetățenilor, au un grad foarte ridicat de vizibilitate publică și au consecințe asupra mediului și a sănătății populației. Prin urmare, administrarea deșeurilor municipale necesită un sistem foarte complex, inclusiv o schemă eficientă de colectare, un sistem eficient de sortare și urmărirea adecvată a fluxurilor de deșeuri, implicarea în mod activ a cetățenilor și a întreprinderilor, adaptarea infrastructurii la compoziția specifică a deșeurilor și un sistem de finanțare detaliat. Țările care au dezvoltat sisteme eficiente de gestionare a deșeurilor municipale au, în general, rezultate mai bune în ceea ce privește administrarea globală a deșeurilor, inclusiv privind îndeplinirea obiectivelor de reciclare.
- (7) Experiența a demonstrat că, indiferent de modul de repartizare a responsabilităților în materie de gestionare a deșeurilor între actorii publici și cei privați, sistemele de gestionare a deșeurilor pot contribui la realizarea economiei circulare, iar decizia privind alocarea responsabilităților depinde în mod frecvent de condițiile geografice și structurale. Normele stabilite în prezenta directivă permit atât sisteme de gestionare a deșeurilor în care municipalitatea deține responsabilitatea generală de a colecta deșeurile municipale, cât și sisteme în care astfel de servicii sunt externalizate unor operatori privați, precum și orice alt tip de repartizare a responsabilităților între actorii publici și cei privați. Alegerea sistemelor și decizia de a le păstra sau schimba este în continuare responsabilitatea statelor membre.
- (8) Pentru a evita duplicarea normelor, substanțele pe bază de plante din industria agroalimentară și produsele alimentare de origine nonanimală care nu mai sunt destinate consumului uman, fiind menite să fie utilizate pentru hrănirea animalelor pe cale orală, ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2008/98/CE, cu condiția să respecte pe deplin legislația Uniunii în domeniul hranei pentru animale. Prin urmare, Directiva 2008/98/CE ar trebui să nu se aplice respectivelor produse și substanțe atunci când sunt utilizate ca hrană pentru animale, fiind necesar ca domeniul de aplicare al directivei menționate să fie clarificat în consecință. Fără a aduce atingere altor dispoziții ale Uniunii aplicabile în domeniul nutriției animalelor, subprodusele de origine animală destinate a fi utilizate ca materii prime pentru hrana pentru animale, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sunt deja excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2008/98/CE, în măsura în care sunt reglementate de alte acte legislative ale Uniunii.
- (9) Este necesar să se includă în Directiva 2008/98/CE definiții ale deșeurilor nepericuloase, ale deșeurilor municipale, ale deșeurilor provenite din activități de construcție și demolări, ale deșeurilor alimentare, ale operațiunilor de valorificare materială, ale ramblerii și ale schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, astfel încât domeniul de aplicare al acestor noțiuni să fie clarificat.
- (10) Pentru a asigura faptul că pregătirea pentru reutilizare și obiectivele de reciclare se bazează pe date fiabile și comparabile și pentru a permite o monitorizare mai eficace a progreselor realizate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor respective, definiția deșeurilor municipale din Directiva 2008/98/CE ar trebui să fie conformă cu definiția utilizată în scopuri statistice de Eurostat și de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), pe baza căreia statele membre raportează date de mai mulți ani. Deșeurile municipale sunt definite ca deșeuri menajere și deșeuri provenind din alte surse, cum ar fi magazinele de vânzare cu amănuntul, administrația, sectorul educației, serviciile medicale, serviciile de cazare și de restaurație și alte servicii și activități, care sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile menajere. Prin urmare, deșeurile municipale includ, printre altele, deșeurile rezultate din activitatea de întreținere a parcurilor și grădinilor, cum ar fi frunzele, iarba și resturile rămase în urma tunderii copacilor, precum și deșeurile provenite din activitatea de curățare a piețelor și a străzilor, cum ar fi conținutul containerelor pentru gunoi și gunoaiile adunate de pe străzi, cu excepția materialelor precum nisipul, pietrele, noroiul sau praful. Statele membre urmează să se asigure că deșeurile produse de marile întreprinderi comerciale și industriale care nu sunt similare cu deșeurile menajere nu intră în sfera de aplicare a definiției deșeurilor municipale. Deșeurile provenite din producție, agricultură, silvicultură, pescuit, construcții și demolări, fose septice și rețeaua de canalizare și tratare și vehiculele scoase din uz nu intră în sfera de aplicare a definiției deșeurilor municipale. Deșeurile municipale urmează a fi înțelese ca fiind corespunzătoare tipurilor de deșeuri

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1).

incluse în capitolul 15 01 și capitolul 20, cu excepția codurilor 20 02 02, 20 03 04 și 20 03 06, din lista deșeurilor stabilită prin Decizia 2014/955/UE a Comisiei ⁽¹⁾ din versiunea în vigoare la 4 iulie 2018. Deșeurile care se încadrează la alte capitole din respectiva listă nu trebuie să fie considerate deșeuri municipale, cu excepția cazurilor în care deșeurile municipale sunt supuse tratării și li se atribuie codurile enumerate la capitolul 19 din respectiva listă. Statele membre pot utiliza categoriile pertinente din respectiva listă în scopuri statistice. Definiția deșeurilor municipale din prezenta directivă este introdusă pentru a determina domeniul de aplicare al pregătirii pentru reutilizare și al obiectivelor de reciclare și regulile de calcul al acestora. Definiția este neutră în ceea ce privește statutul, public sau privat, al operatorului care gestionează deșeurile și include, prin urmare, deșeurile provenind de la gospodăria și din alte surse care sunt gestionate de municipalități sau în numele acestora sau direct de operatori privați.

- (11) Deși definiția deșeurilor provenite din activități de construcție și demolări se referă la deșeurile rezultate din activități de construcție și demolare în general, aceasta include și deșeurile provenite din activitățile minore de construcție de tipul „do-it-yourself” și demolare desfășurate în gospodăriile private. Deșeurile provenite din activități de construcție și demolări ar trebui înțelese ca fiind corespunzătoare tipurilor de deșeuri incluse în capitolul 17 din lista deșeurilor stabilită prin Decizia 2014/955/UE din versiunea în vigoare la 4 iulie 2018.
- (12) Ar trebui introdusă o definiție a valorificării materiale, pentru a acoperi formele de valorificare, altele decât valorificarea energetică și altele decât reprelucrarea deșeurilor în materiale folosite drept combustibil sau pentru a produce în alt fel energie. Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și rambleierea și alte forme de valorificare materială, precum reprelucrarea deșeurilor în materii prime secundare în scopuri de amenajare pentru construcția de drumuri sau alte infrastructuri. În funcție de circumstanțele de fapt specifice, o astfel de reprelucrare poate intra în definiția reciclării, în cazul în care utilizarea materialelor se bazează pe controale de calitate corespunzătoare și îndeplinește toate standardele, normele, specificațiile și cerințele în materie de mediu și de protecție a sănătății relevante pentru utilizarea respectivă.
- (13) Ar trebui introdusă o definiție a rambleierii pentru a clarifica faptul că înseamnă orice operațiune de valorificare a deșeurilor nepericuloase adecvate în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică. Deșeurile utilizate pentru rambleiere ar trebui să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea scopurilor în cauză.
- (14) Ar trebui introdusă o definiție a schemei de răspundere extinsă a producătorilor pentru a clarifica faptul că înseamnă un set de măsuri luate de statele membre potrivit cărora producătorii de produse trebuie să poarte responsabilitatea financiară sau financiară și organizatorică pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs, inclusiv colectarea separată și operațiunile de sortare și tratare. Această obligație poate include, de asemenea, responsabilitatea organizațională și responsabilitatea de a contribui la prevenirea generării de deșeuri și la reutilizarea și reciclarea produselor. Producătorii de produse pot îndeplini obligațiile ce le revin în temeiul schemei de răspundere extinsă a producătorilor în mod individual sau colectiv.
- (15) Pentru a contribui la realizarea obiectivelor prevăzute în Directiva 2008/98/CE, statele membre ar trebui să utilizeze instrumente economice și alte măsuri în scopul de a furniza stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, precum cele indicate în anexa IVa, care includ, printre altele, taxele de eliminare a deșeurilor prin depozitare și taxele de incinerare, schemele de plată în funcție de cantitatea de deșeuri generată, schemele de răspundere extinsă a producătorilor, facilitarea donațiilor de alimente, stimulentele acordate autorităților locale sau alte instrumente și măsuri adecvate.
- (16) Pentru a promova utilizarea durabilă a resurselor și simbioza industrială, statele membre ar trebui să ia măsuri corespunzătoare pentru a facilita recunoașterea ca subprodus a unei substanțe sau a unui obiect care rezultă dintr-un proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea respectivei substanțe sau a respectivului obiect, în cazul în care condițiile armonizate stabilite la nivelul Uniunii sunt respectate. Comisia ar trebui să aibă competența de a adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate cu privire la punerea în aplicare a statutului de subprodus, acordând prioritate practicilor de simbioză industrială care pot fi reproduse.
- (17) Pentru a le oferi operatorilor de pe piețele de materii prime secundare mai multă certitudine în ceea ce privește statutul de deșeu sau de material care nu mai este considerat deșeu al substanțelor sau al obiectelor și pentru a promova condiții de concurență echitabile, este important ca statele membre să ia măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că deșeurile care au fost supuse unei operațiuni de valorificare sunt considerate ca încetând să mai fie deșeuri dacă respectă toate condițiile stabilite la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă. Astfel de măsuri pot include adoptarea de acte legislative care transpun respectivele obligații susținute de proceduri pentru punerea lor în aplicare, cum ar fi crearea unor criterii de încetare a statutului de deșeu specifice materialelor și aplicațiilor, documente de orientare, decizii de la caz la caz și alte proceduri pentru aplicarea ad-hoc a condițiilor armonizate stabilite la nivelul Uniunii. Astfel de măsuri ar trebui să includă dispoziții de executare pentru a verifica dacă deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri ca urmare a unei operațiuni de valorificare respectă dreptul Uniunii privind deșeurile, substanțele chimice și produsele, acordând prioritate în special fluxurilor de deșeuri care prezintă un risc mai ridicat pentru sănătatea umană și pentru mediu ca urmare a naturii și volumului fluxurilor de deșeuri, deșeurilor care fac obiectul unor

⁽¹⁾ Decizia 2014/955/UE a Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 370, 30.12.2014, p. 44).

procese inovatoare de valorificare sau deșeurilor care sunt recuperate pentru utilizarea ulterioară în alte state membre. Măsurile pot include, de asemenea, stabilirea unei cerințe pentru operatorii care valorifică deșeurii sau deținătorii de deșeurii valorificate de a demonstra conformitatea cu condițiile stabilite la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă. Pentru a preveni transporturile ilegale de deșeurii și pentru a sensibiliza statele membre și operatorii economici în acest sens, ar trebui să existe o transparență mai mare cu privire la abordările statelor membre în ceea ce privește încetarea statutului de deșeu, în special în ceea ce privește deciziile lor de la caz la caz și rezultatele verificărilor efectuate de autoritățile competente, precum și în ceea ce privește îngrijorările statelor membre și alte autorităților competente, specifice privind anumite fluxuri de deșeurii. Rămâne responsabilitatea exclusivă a statului membru să determine în final, pe baza tuturor informațiilor relevante furnizate de către deținătorul de materiale sau de deșeurii, dacă condițiile prevăzute la articolul 5 sau la articolul 6 din Directiva 2008/98/CE astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă sunt respectate.

- (18) Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare, cu scopul de a stabili criteriile detaliate privind aplicarea încetării statutului de deșeu. În acest context, ar trebui luate în considerare anumite criterii de stabilire a încetării statutului de deșeu, cel puțin pentru agregate, hârtie, anvelope și materiale textile.
- (19) Aplicarea normelor privind subprodusele și încetarea statutului de deșeu ar trebui să se aplice fără a aduce atingere altor dispoziții ale dreptului Uniunii, în special articolului 28 și articolului 50 alineatele (4a) și (4b) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ privind transferurile de deșeurii, legislației privind substanțele chimice și legislației privind introducerea pe piață a anumitor produse. Încetarea statutului de deșeu poate fi realizată numai dacă substanțele sau obiectele respectă cerințele relevante aplicabile produselor. Normele privind încetarea statutului de deșeu pot fi stabilite în legislația specifică produselor.
- (20) Statele membre ar trebui să ia măsuri corespunzătoare pentru a încuraja dezvoltarea, producerea, comercializarea și utilizarea produselor și componentelor de produse adaptate unei utilizări multiple, care conțin materiale reciclate, care sunt durabile din punct de vedere tehnic, reparabile cu ușurință și care pot, după ce au devenit deșeurii, să facă obiectul pregătirii pentru reutilizare și al reciclării, pentru a facilita punerea în aplicare corespunzătoare a ierarhiei deșeurilor, fără a aduce atingere liberei circulații a bunurilor pe piața internă. Măsurile respective ar trebui să țină seama de impactul produselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață, de ierarhia deșeurilor și, după caz, de potențialul de reciclare multiplă.
- (21) Schemele de răspundere extinsă a producătorilor reprezintă o parte esențială a gestionării eficiente a deșeurilor. Cu toate acestea, eficacitatea și performanța acestora diferă în mod semnificativ de la un stat membru la altul. Prin urmare, este necesar să se stabilească cerințe operaționale minime privind astfel de scheme de răspundere extinsă a producătorilor în cauză și să se clarifice faptul că cerințele respective se aplică, de asemenea, schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, în special al Directivelor 2000/53/CE ⁽²⁾, 2006/66/CE ⁽³⁾ și 2012/19/UE ⁽⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, în plus față de cerințele deja prevăzute în actele respective, cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod explicit. Este necesar să se facă o distincție între cerințele minime în cauză, care se aplică tuturor schemelor, și cele care se aplică doar organizațiilor care pun în aplicare obligațiile ce le revin în temeiul schemei de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse. Cu excepția cazului în care statele membre decid altfel, cerințele minime generale privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor nu se aplică schemelor care nu respectă definiția unei scheme de răspundere extinsă a producătorilor.
- (22) Cerințele generale minime ar trebui să diminueze costurile și să stimuleze performanța, precum și să asigure condiții de concurență echitabile, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii și pentru întreprinderile din domeniul comerțului electronic, și să evite obstacolele în calea bunei funcționări a pieței interne. Cerințele respective ar trebui să contribuie, de asemenea, la includerea costurilor la încheierea ciclului de viață în prețurile produselor și să ofere stimulente producătorilor pentru ca, atunci când își proiectează produsele, să țină seama în mai mare măsură de posibilitățile de reciclare, reutilizare și reparare și de prezența substanțelor periculoase. În general, cerințele ar trebui să îmbunătățească guvernanta și transparența schemelor de răspundere extinsă a producătorilor și să reducă riscul de conflicte de interese între organizațiile care pun în aplicare obligațiile ce le revin în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse și

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeurii (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

⁽³⁾ Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.9.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).

operatorii care se ocupă de deșeuri cu care respectivele organizații încheie contracte. Cerințele ar trebui să se aplice atât schemelor noi de răspundere extinsă a producătorilor, cât și celor existente. Cu toate acestea, schemele existente de răspundere extinsă a producătorilor au nevoie de o perioadă de tranziție pentru a-și adapta structurile și procedurile la noile cerințe.

- (23) Autoritățile publice joacă un rol important în organizarea colectării și tratării deșeurilor municipale și în comunicarea aferentă cu cetățenii. Dispozițiile referitoare la responsabilitatea financiară a producătorilor de produse introduse ca parte a cerințelor minime generale privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor ar trebui să se aplice fără a aduce atingere competenței autorităților publice în ceea ce privește colectarea și tratarea deșeurilor municipale.
- (24) În cazurile în care autoritățile publice sunt responsabile de organizarea aspectelor operaționale legate de gestionarea deșeurilor provenite din produse care fac obiectul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, serviciile respective ar trebui furnizate într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și responsabilitatea financiară a producătorilor de produse nu ar trebui să depășească costurile necesare pentru a furniza serviciile în cauză. Astfel de costuri ar trebui să fie stabilite în mod transparent între actorii implicați, inclusiv producătorii de produse, organizațiile acestora și autoritățile publice.
- (25) Pentru a asigura gestionarea corectă a deșeurilor, în cazul în care producătorii de produse sau organizațiile care pun în aplicare obligațiile schemei de răspundere extinsă a producătorilor în numele acestora sunt responsabile de gestionarea deșeurilor provenite din produsele pe care le introduc pe piață, aceștia ar trebui să asigure continuitatea serviciilor de gestionare a deșeurilor pe tot parcursul anului, chiar dacă au îndeplinit deja țintele și obiectivele care le sunt impuse. De asemenea, aceștia nu ar trebui să limiteze respectivele servicii în ceea ce privește sfera geografică, produsele și materialele vizate la zonele în care colectarea și gestionarea deșeurilor sunt cel mai profitabile.
- (26) Producătorii de produse ar trebui să acopere costurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor privind gestionarea deșeurilor și a altor ținte și obiective, inclusiv privind prevenirea deșeurilor, stabilite pentru schemele relevante de răspundere extinsă a producătorilor. În condiții stricte, respectivele costuri pot fi suportate în comun cu producătorii inițiali de deșeuri sau cu distribuitorii în cazurile justificate de necesitatea de a asigura gestionarea corectă a deșeurilor și viabilitatea economică a schemei de răspundere extinsă a producătorilor.
- (27) Comisia ar trebui să adopte orientări cu privire la modularea contribuțiilor financiare ale producătorilor de produse la schemele de răspundere extinsă a producătorilor pentru a sprijini statele membre în punerea în aplicare a prezentei directive cu scopul de a înlesni funcționarea pieței interne. Pentru a asigura coerența în cadrul pieței interne, Comisia ar trebui să poată adopta criterii armonizate în acest sens prin intermediul unor acte de punere în aplicare.
- (28) Reprezentanții autorizați în scopul îndeplinirii obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor de produse pot face obiectul unor cerințe care să permită statului membru pe teritoriul căruia sunt stabiliți să monitorizeze și să verifice respectarea obligațiilor respective. Cu toate acestea, cerințele în cauză nu ar trebui să depășească cerințele aplicabile producătorilor de produse și organizațiilor care pun în aplicare obligațiile schemei de răspundere extinsă a producătorilor în numele acestora stabilite în statul membru în cauză.
- (29) Prevenirea generării de deșeuri este cea mai eficace modalitate de a îmbunătăți utilizarea eficientă a resurselor și de a reduce impactul deșeurilor asupra mediului. Prin urmare, este important ca statele membre să ia măsuri corespunzătoare pentru a preveni generarea de deșeuri și pentru a monitoriza și a evalua progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective. În cadrul acestor măsuri, statele membre ar trebui să faciliteze modele de producție, modele de afaceri și tipare de consum inovatoare, care să reducă prezența substanțelor periculoase în materiale și produse, să favorizeze creșterea duratei de viață a produselor și să promoveze reutilizarea, inclusiv prin crearea și susținerea unor rețele de reutilizare și reparare, precum cele gestionate de întreprinderile din economia socială, prin scheme de restituire a garanției și de returnare-reumplere și prin stimularea refabricării, recondiționării și, după caz, a reorientării produselor, precum și prin platforme colaborative. În vederea asigurării unei măsurări uniforme a progreselor globale înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri, ar trebui să se instituie obiective și indicatori comuni.

- (30) Promovarea sustenabilității în producție și în consum poate contribui în mod semnificativ la prevenirea generării de deșeuri. Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a-i ajuta pe consumatori să devină conștienți de respectiva contribuție și să îi încurajeze să participe mai activ, în vederea utilizării mai eficiente a resurselor. Printre măsurile de reducere a cantității de deșeuri generate, statele membre ar trebui să prevadă inițiative constante de comunicare și educare, în scopul sensibilizării cu privire la chestiunile legate de prevenirea deșeurilor și de aruncarea de gunoaie, putând include utilizarea unor scheme de restituire a garanției și stabilirea unor obiective cantitative și acordarea, după caz, de stimulente economice adecvate pentru producători.
- (31) Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a promova prevenirea și reducerea generării de deșeuri alimentare în conformitate cu Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite (ONU) la data de 25 septembrie 2015, în special cu obiectivele acesteia privind reducerea la jumătate a deșeurilor alimentare mondiale pe cap de locuitor la nivelurile comerțului cu amănuntul și consumatorilor, precum și pentru a reduce pierderile alimentare de-a lungul lanțurilor de producție și de aprovizionare, inclusiv pierderile post-recoltare, până în 2030. Respectivele măsuri ar trebui să vizeze prevenirea și reducerea generării de deșeuri alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării, al comerțului cu amănuntul și al altor tipuri de distribuție de produse alimentare, al restaurantelor și al serviciilor de alimentație, precum și al gospodăriilor. Pentru a contribui la obiectivul de dezvoltare durabilă al ONU și pentru a asigura un parcurs favorabil îndeplinirii sale, statele membre ar trebui să încerce să atingă la nivelul Uniunii o țintă indicativă de reducere a deșeurilor alimentare de 30 % până în 2025 și de 50 % până în 2030. Având în vedere beneficiile de mediu, sociale și economice ale prevenirii generării de deșeuri alimentare, statele membre ar trebui să stabilească măsuri specifice de prevenire a generării de deșeuri alimentare, inclusiv campanii de sensibilizare pentru a demonstra cum să se prevină generarea de deșeuri alimentare, în programele lor de prevenire a generării deșeurilor. Statele membre ar trebui să măsoare progresele înregistrate în ceea ce privește reducerea deșeurilor alimentare. Pentru a măsura respectivele progrese și a facilita schimbul de bune practici pe întreg teritoriul Uniunii, atât între statele membre, cât și între operatorii din sectorul alimentar, ar trebui să se instituie o metodologie comună pentru măsurarea respectivă. Pe baza respectivelor metodologii, raportarea privind nivelurile de deșeuri alimentare ar trebui să aibă loc anual.
- (32) Pentru a preveni generarea de deșeuri alimentare, statele membre ar trebui să ofere stimulente pentru colectarea produselor alimentare nevândute în toate etapele lanțului de aprovizionare, precum și pentru redistribuirea lor sigură, inclusiv spre organizații caritabile. Pentru a se reduce deșeurile alimentare, ar trebui să fie informați mai bine consumatorii cu privire la semnificația datei-limită de consum și a datei minime de valabilitate.
- (33) Gunoaiele, indiferent dacă sunt aruncate în orașe, pe uscat, în râuri și mări sau în altă parte, au un impact negativ direct și indirect asupra mediului, a bunăstării cetățenilor și a economiei, iar costurile de curățare reprezintă o povară economică inutilă pentru societate. Statele membre ar trebui să ia măsuri menite să prevină toate formele de abandonare, aruncare sau gestionare necontrolată sau alte forme de aruncare de deșeuri. Statele membre ar trebui să ia măsuri de curățare a gunoaielor prezente în mediu, indiferent de sursă sau mărime și indiferent dacă deșeurile au fost aruncate în mod intenționat sau din neglijență. Măsurile de prevenire și de reducere a gunoaielor provenite din produse care reprezintă sursele principale ale aruncării de gunoaie în mediul natural și marin ar putea consta, printre altele, în îmbunătățirea infrastructurii și practicilor de gestionare a deșeurilor, a instrumentelor economice și a campaniilor de sensibilizare. Atunci când examinează o măsură care are efecte restrictive asupra comerțului în interiorul Uniunii, statele membre ar trebui să poată demonstra că măsura în cauză este adecvată pentru îndeplinirea obiectivului de a preveni și a reduce aruncarea de gunoaie în mediul natural și mediul marin, nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea respectivului obiectiv și nu constituie un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre.
- (34) Lupta împotriva gunoaielor ar trebui să fie un efort comun al autorităților competente, al producătorilor și al consumatorilor. Consumatorii ar trebui să fie stimulați să își modifice comportamentul, inclusiv prin educație și campanii de sensibilizare, iar producătorii ar trebui să promoveze utilizarea sustenabilă a produselor lor și să contribuie la gestionarea sfârșitului ciclului de viață al acestora.
- (35) Gunoaiele din mediul marin reprezintă o problemă deosebit de acută, iar statele membre ar trebui să ia măsuri care vizează stoparea generării de deșeuri marine în Uniune, contribuind astfel la obiectivul din Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 25 septembrie 2015, de a preveni și reduce în mod semnificativ, până în 2025, toate tipurile de poluare marină, în special din activități desfășurate pe uscat, inclusiv deșeurile marine și poluarea cu nutrienți. Întrucât deșeurile marine, în special deșeurile din plastic, sunt generate, în mare măsură, de activități de pe uscat cauzate în principal de practici și infrastructuri deficitare de gestionare a deșeurilor solide, de aruncarea de gunoaie de către cetățeni și de lipsa de sensibilizare a publicului, ar trebui luate măsuri specifice în cadrul programelor de prevenire a deșeurilor și al planurilor de gestionare a deșeurilor. Aceste măsuri ar trebui să contribuie la obiectivul unei „stări ecologice bune” în mediul marin până în 2020, așa cum se

prevede în Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. În conformitate cu directiva respectivă, statele membre sunt obligate să adopte strategii și măsuri specifice și să le actualizeze o dată la șase ani. Ele sunt, de asemenea, obligate să raporteze periodic, începând cu 2018, cu privire la progresele înregistrate în menținerea sau îndeplinirea obiectivului unei stări ecologice bune. Măsurile de combatere a gunoaielor prevăzute în Directiva 2008/98/CE ar trebui, prin urmare, să fie coordonate cu măsurile necesare în temeiul Directivei 2008/56/CE și al Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.

- (36) Anumite materii prime au mare importanță pentru economia Uniunii și furnizarea acestora implică un grad ridicat de risc. În vederea garantării securității aprovizionării cu respectivele materii prime și în concordanță cu Inițiativa privind materiile prime stabilită de Comisie în comunicarea sa din 4 noiembrie 2008 privind „Inițiativa privind materiile prime: satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa” și cu obiectivele și țintele Parteneriatului european pentru inovare privind materiile prime, statele membre ar trebui să ia măsuri de promovare a reutilizării produselor care constituie sursele principale de materii prime critice pentru a preveni transformarea materiilor respective în deșeuri. În acest context, Comisia a stabilit o listă de astfel de materii prime pentru Uniune în Comunicarea sa din 13 septembrie 2017 privind „lista din 2017 a materiilor prime critice pentru UE”, iar această listă face obiectul unei revizuii periodice.
- (37) Pentru a sprijini în continuare punerea în aplicare cu eficacitate a Inițiativei privind materiile prime, statele membre ar trebui, de asemenea, să ia măsuri pentru a realiza cea mai bună gestionare posibilă a deșeurilor care conțin cantități semnificative de materii prime critice, ținând seama de fezabilitatea economică și tehnologică și de beneficiile ecologice și de sănătate. Statele membre ar trebui, de asemenea, să includă în planurile lor de gestionare a deșeurilor măsuri corespunzătoare la nivel național privind colectarea, sortarea și valorificarea deșeurilor care conțin cantități semnificative din aceste materii prime. Măsurile ar trebui să fie incluse în planurile de gestionare a deșeurilor atunci când acestea sunt actualizate pentru prima dată după intrarea în vigoare a prezentei directive. Comisia ar trebui să furnizeze informații privind grupele de produse relevante și fluxurile de deșeuri la nivelul Uniunii. Furnizarea respectivelor informații nu împiedică totuși statele membre să ia măsuri privind alte materii prime considerate ca fiind importante pentru economia lor națională.
- (38) În cazul în care produsele, materialele și substanțele devin deșeuri, prezența substanțelor periculoase poate face deșeurile nepotrivite pentru reciclarea sau producția de materii prime secundare de înaltă calitate. Prin urmare, în conformitate cu cel de-al 7-lea Program de acțiune pentru mediu, care solicită dezvoltarea unor cicluri de materiale netoxice, este necesar să se promoveze măsuri de reducere a conținutului de substanțe periculoase din materiale și produse, inclusiv materialele reciclate, și să se asigure că sunt comunicate suficiente informații cu privire la prezența substanțelor periculoase și în special a substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită, pe parcursul întregului ciclu de viață al produselor și materialelor. În vederea atingerii acestor obiective, este necesar să se îmbunătățească coerența între dreptul Uniunii privind deșeurile, privind substanțele chimice și privind produsele și să se prevadă un rol pentru Agenția Europeană pentru Produse Chimice pentru a se asigura disponibilitatea informațiilor privind prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită, pe parcursul întregului ciclu de viață al produselor și materialelor, inclusiv în stadiul de deșeu.
- (39) Îmbunătățirea utilizării resurselor ar putea aduce economii nete substanțiale întreprinderilor din Uniune, autorităților publice și consumatorilor, reducând în același timp emisiile anuale totale de gaze cu efect de seră. Din acest motiv, Comisia ar trebui să propună, până la sfârșitul anului 2018, un indicator central și un tablou de bord cu sub-indicatori privind utilizarea eficientă a resurselor, pentru a monitoriza progresele în direcția obiectivului de creștere a eficienței utilizării resurselor la nivelul Uniunii.
- (40) Sprijinirea unei bioeconomii sustenabile poate contribui la reducerea dependenței Uniunii de importurile de materii prime. Produsele din materiale biologice reciclabile și produsele biodegradabile compostabile ar putea reprezenta prin urmare o oportunitate pentru a stimula în continuare cercetarea și inovarea și pentru a înlocui materiile prime bazate pe combustibili fosili cu resurse regenerabile.
- (41) Pentru a evita tratarea deșeurilor care blochează resurse la nivelurile inferioare ale ierarhiei deșeurilor, pentru a crește ratele de pregătire pentru reutilizare și de reciclare, pentru a permite reciclarea de înaltă calitate și a stimula utilizarea materiilor prime secundare de calitate, statele membre ar trebui să asigure o mai bună respectare a obligației de a colecta separat deșeurile, astfel cum este prevăzută la articolul 10 alineatul (2) și la articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE, inclusiv a obligației de a institui un sistem de colectare separată cel puțin

⁽¹⁾ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

⁽²⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

pentru deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă pe care statele membre trebuiau să o îndeplinească până în 2015, și ar trebui să introducă colectarea separată a bio-deșeurilor, a deșeurilor periculoase provenind din gospodăria și a deșeurilor textile. După caz, bio-deșeurile periculoase și deșeurile provenite din ambalaje care conțin substanțe periculoase ar trebui să fie supuse unor cerințe specifice de colectare.

- (42) Colectarea separată ar putea fi realizată prin colectarea de la ușă la ușă, prin sistemele de predare și primire sau prin alte mecanisme de colectare. Deși obligația de colectare separată a deșeurilor prevede ca deșeurile să fie păstrate separat în funcție de tipul și natura lor, ar trebui să fie posibil să se colecteze anumite tipuri de deșeurii în mod neseplat cu condiția ca acest lucru să nu împiedice reciclarea de înaltă calitate sau alte forme de valorificare a deșeurilor, în conformitate cu ierarhia deșeurilor. De asemenea, statelor membre ar trebui să li se permită să se abată de la obligația generală de a colecta separat deșeurile în alte cazuri justificate corespunzător, de exemplu atunci când colectarea separată a anumitor fluxuri de deșeurii în zonele îndepărtate și slab populate provoacă efecte negative asupra mediului care vor fi mai importante decât beneficiile totale pentru mediu sau atrage după sine costuri economice disproporționate. Atunci când evaluează orice cazuri în care costurile economice ar putea fi disproporționate, statele membre ar trebui să ia în considerare beneficiile economice generale ale colectării separate, inclusiv în ceea ce privește costurile directe evitate și costurile efectelor negative asupra mediului și a sănătății asociate colectării și tratării deșeurilor mixte, veniturile obținute din vânzările de materii prime secundare și posibilitatea de a dezvolta piețe pentru materiile respective, precum și contribuțiile producătorilor de deșeurii și ale producătorilor de produse, care ar putea îmbunătăți în continuare eficiența din punctul de vedere al costurilor a sistemelor de gestionare a deșeurilor.
- (43) Obiectivele privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale ar trebui majorate astfel încât să se genereze beneficii de mediu, economice și sociale substanțiale și să se accelereze tranziția către o economie circulară.
- (44) Printr-o majorare progresivă a obiectivelor existente privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale ar trebui să se asigure faptul că materialele din deșeurii valoroase din punct de vedere economic sunt pregătite pentru reutilizare sau reciclate cu eficacitate, asigurând, în același timp, un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, și că materialele valoroase din punct de vedere economic pe care le conțin deșeurile sunt reintroduse în economia europeană, impulsionând astfel Inițiativa privind materiile prime și crearea unei economii circulare.
- (45) Există diferențe mari între statele membre din perspectiva rezultatelor pe care acestea le-au obținut în domeniul gestionării deșeurilor, în special în ceea ce privește reciclarea deșeurilor municipale. Pentru a ține seama de aceste diferențe, statelor membre care, în conformitate cu datele raportate prin chestionarul comun al OCDE și Eurostat, în 2013 au pregătit pentru reutilizare și au reciclat mai puțin de 20 % din deșeurile lor municipale sau au eliminat peste 60 % din deșeurile lor municipale prin depozitare, ar trebui să li se permită să decidă extinderea perioadei de timp în vederea îndeplinirii obiectivelor privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea stabilite pentru 2025, 2030 și 2035. Având în vedere ratele naționale de progres observate în statele membre în ultimii 15 ani, aceste state membre ar trebui să-și majoreze capacitatea de reciclare la niveluri care să depășească cu mult mediile înregistrate anterior pentru a realiza obiectivele respective. În vederea asigurării faptului că se înregistrează progrese constante în direcția realizării obiectivelor și că deficiențele în materie de punere în aplicare sunt remediate în timp util, statele membre care au mai mult timp ar trebui să îndeplinească obiective intermediare și, pe baza unor criterii detaliate, să stabilească un plan de punere în aplicare.
- (46) În vederea asigurării fiabilității datelor, este important să se stabilească norme mai precise referitoare la modul în care statele membre ar trebui să raporteze ceea ce se reciclează efectiv și se pregătește pentru reutilizare și poate fi luat în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor. Calcularea obiectivelor în materie de reciclare ar trebui să se bazeze pe greutatea deșeurilor municipale care intră în operațiunea de reciclare. Ca regulă generală, măsurarea efectivă a greutății deșeurilor municipale considerate ca reciclate ar trebui să se desfășoare în locul unde deșeurile municipale intră în operațiunea de reciclare. Cu toate acestea, pentru a limita sarcinile administrative, ar trebui să se permită statelor membre, în condiții stricte și prin derogare de la regula generală, să stabilească greutatea deșeurilor municipale reciclate pe baza măsurării rezultatelor oricărei operațiuni de sortare. Pierderile de materiale care au loc înainte ca deșeurile să intre în operațiunea de reciclare, de exemplu din cauza sortării sau a altor operațiuni preliminare, nu ar trebui să fie incluse în cantitatea de deșeurii raportate ca reciclate. Pierderile respective pot fi stabilite pe baza registrelor electronice, a specificațiilor tehnice, a normelor detaliate privind calcularea ratelor medii ale pierderilor pentru diferite fluxuri de deșeurii sau a altor măsuri echivalente. Statele membre ar trebui să raporteze cu privire la măsurile respective în rapoartele privind verificarea calității care însoțesc datele privind reciclarea deșeurilor raportate Comisiei. Ratele medii ale pierderilor ar trebui, de preferință, să fie stabilite la nivelul fiecărei instalații de sortare și ar trebui să fie legate de diferite tipuri principale de deșeurii, diferite surse (de exemplu menajere sau comerciale), diferite scheme de colectare și diferite tipuri de procese de sortare. Ratele medii ale

pierderilor ar trebui să fie folosite numai în cazurile în care nu există alte date fiabile, în special în contextul transportului și exportului de deșeuri. Pierderile în greutate ale materialelor sau ale substanțelor ca urmare a proceselor de transformare fizică sau chimică inerente în operațiunea de reciclare prin care deșeurile sunt re prelucrate efectiv în produse, materiale sau substanțe nu ar trebui să fie scăzute din greutatea deșeurilor raportate ca reciclate.

- (47) Dată fiind alinierea definițiilor conținute în Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, Directiva 2000/53/CE, Directiva 2006/66/CE, Directiva 2008/98/CE și Directiva 2012/19/UE, dispoziția din articolul 6 din Directiva 2008/98/CE privind luarea în considerare a deșeurilor care încetează să mai fie considerate deșeuri în scopul obiectivelor de valorificare și reciclare prevăzute în aceste directive nu mai este necesară. Materialele care încetează să mai fie deșeuri prin intermediul unei operațiuni de valorificare sau de reciclare urmează a fi luate în calcul pentru îndeplinirea respectivelor obiective de valorificare sau reciclare stabilite în aceste directive, în conformitate cu metodele de calcul aplicabile. În cazul în care deșeurile încetează să mai fie deșeuri ca rezultat al unei operațiuni pregătitoare înainte de a fi re prelucrate efectiv, aceste materiale pot fi considerate ca reciclate cu condiția să fie destinate re prelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Materialele care își pierd statutul de deșeuri ce urmează să fie folosite drept combustibili sau alte mijloace de generare a energiei, care sunt utilizate pentru rambleiere sau sunt eliminate, sau care urmează să fie utilizate în orice operațiune care are același scop ca valorificarea deșeurilor, alta decât pregătirea pentru reutilizare și reciclarea, nu ar trebui luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor privind reciclarea.
- (48) În cazul în care calculul ratei de reciclare se aplică tratării aerobe sau anaerobe a deșeurilor biodegradabile, cantitățile de deșeuri care intră în tratare aerobă sau anaerobă pot fi considerate drept reciclate, cu condiția ca un astfel de tratament să genereze materiale care urmează a fi utilizate ca produse, materii sau substanțe reciclate. Deși compostul sau materialul fermentat (digestatul) reprezintă cele mai frecvente rezultate ale unor astfel de tratamente, și alte tipuri de materiale obținute ar putea fi luate în considerare, cu condiția să conțină cantități comparabile de conținut reciclat în raport cu cantitatea de deșeuri biodegradabile tratate. În alte cazuri, în conformitate cu definiția reciclării, re prelucrarea deșeurilor biodegradabile în materiale ce urmează să fie folosite drept combustibili sau alte mijloace de generare a energiei, care sunt eliminate, sau care urmează să fie utilizate în orice operațiune care are același scop ca valorificarea deșeurilor, alta decât pregătirea pentru reutilizare și reciclarea, nu ar trebui să fie luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor privind reciclarea.
- (49) Pentru a calcula dacă obiectivele privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea sunt realizate, statele membre ar trebui să poată lua în considerare reciclarea metalelor care sunt separate după incinerarea deșeurilor municipale. În vederea asigurării unei calculări uniforme a acestor date, Comisia ar trebui să adopte norme detaliate privind criteriile de calitate pentru metalele reciclate și privind calcularea, verificarea și raportarea datelor.
- (50) În cazul exporturilor de deșeuri din Uniune în scopul pregătirii pentru reutilizare sau al reciclării, statele membre ar trebui să facă uz în mod eficace de competențele de control prevăzute la articolul 50 alineatul (4c) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 de a solicita documente justificative pentru a stabili dacă un transfer este destinat unor operațiuni de valorificare conforme cu articolul 49 din regulamentul respectiv și, prin urmare, dacă este gestionat rațional din punct de vedere ecologic, într-o instalație care funcționează în conformitate cu standarde privind sănătatea umană și protecția mediului în mare parte echivalente cu standardele stabilite în legislația Uniunii. În acest sens, statele membre ar putea colabora cu alți actori relevanți, cum ar fi autoritățile competente din țara de destinație, organisme de verificare independente din țările terțe sau organizații care pun în aplicare obligațiile instituite în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse, care ar putea efectua controale fizice și alte controale la instalațiile din țări terțe. În raportul privind verificarea calității care însoțește datele privind îndeplinirea obiectivelor, statele membre ar trebui să prezinte măsurile luate pentru punerea în aplicare a obligației de a asigura că deșeurile exportate din Uniune sunt tratate în condiții echivalente în general cu cele necesare în temeiul dreptului relevant al Uniunii din domeniul mediului.
- (51) În vederea asigurării unei puneri în aplicare mai bune, mai rapide și mai uniforme a prezentei directive și în vederea anticipării oricăror deficiențe legate de punerea în aplicare, ar trebui să se instituie un sistem de rapoarte de alertă timpurie pentru a detecta deficiențele și a permite luarea de măsuri înainte de expirarea termenelor de îndeplinire a obiectivelor.
- (52) Deșeurile industriale, anumite părți ale deșeurilor comerciale și deșeurile extractive sunt extrem de diversificate din punctul de vedere al compoziției și al volumului și sunt foarte diferite în funcție de structura economică a statului membru, de structura sectorului industrial sau comercial care generează deșeurile ori de densitatea industrială sau comercială dintr-o anumită zonă geografică. Prin urmare, pentru cea mai mare parte a deșeurilor industriale și extractive, o abordare orientată spre sectorul industrial, cu utilizarea documentelor de referință privind cele mai bune tehnici disponibile și a unor instrumente similare, a fost considerată o soluție adecvată de abordare a

⁽¹⁾ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

aspectelor specifice referitoare la gestionarea unui anumit tip de deșeuri. Cu toate acestea, deșeurile de ambalaje industriale și comerciale ar trebui să facă în continuare obiectul cerințelor Directivelor 94/62/CE și 2008/98/CE, inclusiv ale modificărilor aduse acestora. În vederea explorării suplimentare a posibilității de a crește rata de pregătire pentru reutilizare și de reciclare a deșeurilor comerciale, a deșeurilor industriale nepericuloase și a altor fluxuri principale de deșeuri, Comisia ar trebui să ia în considerare stabilirea de obiective pentru aceste fluxuri de deșeuri.

- (53) Pentru a garanta că obiectivele dreptului Uniunii privind gestionarea deșeurilor continuă să fie îndeplinite, este important ca Comisia să revizuiască operațiunile de eliminare enumerate în anexa I la Directiva 2008/98/CE. Revizuirea respectivă ar trebui să fie efectuată în sensul articolului 13 din respectiva directivă, ținând seama în același timp de informațiile relevante, cum ar fi evoluțiile la nivel internațional, în special în legătură cu Convenția de la Basel din 22 martie 1989 privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora ⁽¹⁾.
- (54) Deșeurile periculoase care provin din gospodării, precum deșeurile periculoase din vopsele, lacuri, solvenți sau produse de curățare ar trebui, de asemenea, să fie colectate separat pentru a evita contaminarea deșeurilor municipale cu fracțiuni de deșeuri periculoase care ar putea reduce calitatea reciclării și pentru a asigura gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor periculoase respective. În acest sens, sunt deja în vigoare obligații de colectare specifice pentru deșeurile de echipamente electrice și electronice și deșeurile de baterii și acumulatori provenind din gospodării.
- (55) Colectarea separată a uleiurilor uzate și prevenirea amestecării lor cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe sunt esențiale pentru a asigura faptul că tratarea lor oferă cel mai bun rezultat global în privința mediului. La tratarea uleiurilor uzate, ar trebui să se acorde prioritate regenerării sau, alternativ, altor operațiuni de reciclare care au un rezultat global echivalent sau mai bun în privința mediului decât regenerarea. Pentru a îmbunătăți în continuare gestionarea uleiurilor uzate, Comisia ar trebui să ia în considerare și, dacă este cazul, să propună măsuri de îmbunătățire a tratării uleiurilor uzate, inclusiv obiective cantitative privind regenerarea acestora. În cursul acestei examinări, ar trebui să se acorde atenție opțiunilor de tratare privind regenerarea uleiurilor uzate, precum și calității și utilizării finale a produselor regenerate și reciclate.
- (56) Pentru a evita o modalitate de tratare a deșeurilor care să blocheze resursele la nivelurile inferioare ale ierarhiei deșeurilor, pentru a permite reciclarea de înaltă calitate și pentru a stimula folosirea unor materii prime secundare de calitate, statele membre ar trebui să se asigure că bio-deșeurile sunt colectate separat și sunt reciclate într-un mod care să asigure un nivel ridicat de protecție a mediului și rezultate ce îndeplinesc standarde înalte de calitate relevante.
- (57) Prezentă directivă stabilește obiective pe termen lung privind gestionarea deșeurilor Uniunii și oferă operatorilor economici și statelor membre o orientare clară referitoare la investițiile necesare pentru realizarea respectivelor obiective. În elaborarea planurilor lor naționale de gestionare a deșeurilor și în planificarea investițiilor în infrastructura de gestionare a deșeurilor, statele membre ar trebui să evalueze și să ia în considerare investițiile necesare și alte mijloace financiare, inclusiv pentru autoritățile locale. Această evaluare ar trebui să fie inclusă în planul de gestionare a deșeurilor sau în alte documente strategice. Într-un astfel de context, statele membre ar trebui să utilizeze judicios investițiile, inclusiv prin intermediul fondurilor Uniunii, acordând prioritate prevenirii inclusiv reutilizarea, pregătirii pentru reutilizare și reciclării, în conformitate cu ierarhia deșeurilor. Comisia ar trebui să sprijine autoritățile competente la dezvoltarea unui cadru financiar eficace, inclusiv prin recurgerea la fondurile Uniunii, dacă este cazul, pentru a pune în aplicare cerințele prezentei directive în conformitate cu ierarhia deșeurilor și a sprijini inovarea în domeniul tehnologiilor și al gestionării deșeurilor.
- (58) Gestionarea corespunzătoare a deșeurilor periculoase continuă să reprezinte o problemă în Uniune, iar datele privind tratarea acestora lipsesc parțial. Prin urmare, este necesar să se consolideze mecanismele de ținere a evidenței și de trasabilitate prin instituirea de registre electronice pentru deșeurile periculoase în statele membre. Colectarea de date în format electronic ar trebui să fie extinsă la alte tipuri de deșeuri, după caz, în scopul de a simplifica sistemul de ținere a evidenței pentru întreprinderi și administrații și de a îmbunătăți monitorizarea fluxurilor de deșeuri în Uniune.
- (59) Rapoartele de punere în aplicare elaborate de statele membre o dată la trei ani nu s-au dovedit a fi un instrument eficace pentru verificarea conformității sau pentru asigurarea unei bune puneri în aplicare, generând sarcini administrative inutile. Prin urmare, este oportun să se abroge dispozițiile care impun statelor membre obligația de a elabora astfel de rapoarte. În schimb, monitorizarea conformității ar trebui să se bazeze exclusiv pe datele pe care statele membre le raportează în fiecare an Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 39, 16.2.1993, p. 3.

- (60) Datele raportate de statele membre sunt esențiale pentru Comisie în cadrul evaluării respectării dreptului Uniunii în domeniul deșeurilor de către statele membre. Calitatea, fiabilitatea și comparabilitatea datelor ar trebui îmbunătățite prin introducerea unui punct de intrare unic pentru toate datele referitoare la deșeurii, prin eliminarea obligațiilor de raportare caduce, prin evaluarea comparativă a metodologiilor naționale de raportare și prin introducerea unui raport privind verificarea calității datelor. Prin urmare, atunci când raportează cu privire la îndeplinirea obiectivelor stabilite în actele legislative ale Uniunii în domeniul deșeurilor, statele membre ar trebui să utilizeze cele mai recente norme elaborate de Comisie și metodologiile elaborate de respectivele autorități naționale competente responsabile cu punerea în aplicare a prezentei directive.
- (61) În vederea facilitării interpretării și punerii în aplicare adecvate a cerințelor prevăzute în Directiva 2008/98/CE, este oportun să se dezvolte și să se revizuiască periodic orientările referitoare la aceste condiții și să se asigure schimbul de informații și de bune practici între statele membre cu privire la punerea în aplicare practică și asigurarea respectării acestor cerințe. Astfel de orientări, schimb de informații și de bune practici ar trebui, printre altele, să faciliteze formarea unei înțelegeri comune și aplicarea în practică a definiției termenului de „deșeu”, inclusiv a termenului „aruncare”, și ar trebui să ia în considerare crearea unor modele de afaceri circulare în care, de exemplu, o substanță sau un obiect sunt transferate de la un deținător la altul fără intenția de a le arunca.
- (62) În vederea completării sau modificării Directivei 2008/98/CE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește articolul 7 alineatul (1), articolul 9 alineatul (8), articolul 11a alineatul (10), articolul 27 alineatele (1) și (4) și articolul 38 alineatele (2) și (3) din respectiva directivă, astfel cum au fost modificate prin prezenta directivă. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (63) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (2), articolul 8 alineatul (5), articolul 9 alineatul (7), articolul 11a alineatul (9), articolul 33 alineatul (2), articolul 35 alineatul (5) și articolul 37 alineatul (7) din respectiva directivă, așa cum au fost modificate prin prezenta directivă. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾.
- (64) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea gestionării deșeurilor în Uniune, care astfel să contribuie la protecția, păstrarea și îmbunătățirea calității mediului, la sănătatea oceanelor și la siguranța fructelor de mare prin reducerea deșeurilor marine, precum și la utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale în întreaga Uniune, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele măsurilor, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (65) Prin urmare, Directiva 2008/98/CE ar trebui modificată în consecință.
- (66) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative⁽³⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (67) Prezenta directivă a fost adoptată ținând seama de angajamentele stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare și ar trebui să fie pusă în aplicare și executată în conformitate cu orientările cuprinse în acest acord,

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽³⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări

Directiva 2008/98/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 1*

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta directivă stabilește măsuri pentru a proteja mediul și sănătatea populației prin prevenirea sau reducerea generării de deșeuri, a efectelor adverse antrenate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora, care sunt elemente esențiale pentru tranziția către o economie circulară și pentru a garanta competitivitatea Uniunii pe termen lung.”

2. La articolul 2 alineatul (2), se adaugă următoarea literă:

„(e) substanțe destinate utilizării ca materii prime pentru furaje, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (CE) 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și care nu constau din sau care nu conțin produse secundare animale.

(*) Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1).”

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

- (a) se inserează următoarele puncte:

„2a. «deșeuri nepericuloase» înseamnă deșeurile care nu intră sub incidența punctului 2;

2b. «deșeuri municipale» înseamnă:

(a) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat de la gospodării, inclusiv hârtia și cartonul, sticla, metalele, materialele plastice, bio-deșeurile, lemnul, textilele, ambalajele, deșeurile de echipamente electrice și electronice, deșeurile de baterii și acumulatori și deșeurile voluminoase, inclusiv saltelele și mobila;

(b) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat din alte surse, în cazul în care deșeurile respective sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile menajere;

Deșeurile municipale nu includ deșeurile provenite din producție, agricultură, silvicultură, pescuit, fose septice și rețeaua de canalizare și tratare, inclusiv nămolul de epurare, vehiculele scoase din uz sau deșeurile provenite din activități de construcție și demolări.

Această definiție nu aduce atingere repartizării responsabilităților de gestionare a deșeurilor între actorii publici și cei privați;

- 2c. «deșeuri provenite din activități de construcție și demolări» înseamnă deșeuri generate de activități de construcție și demolări;”;

- (b) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. «bio-deșeuri» înseamnă deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeuri alimentare și de bucătărie provenite de la gospodării, birouri, restaurante, depozite angro, cantine, firme de catering sau magazine de vânzare cu amănuntul și deșeuri comparabile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare;”;

(c) se introduce următorul punct:

„4a. «deșeuri alimentare» înseamnă toate produsele alimentare definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (*) care au devenit deșeuri;

(*) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).”;

(d) punctul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„9. «gestionarea deșeurilor» înseamnă colectarea, transportul, valorificarea (inclusiv trierea) și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse în calitate de comerciant sau broker.”;

(e) la punctul 12, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) conținutul de substanțe periculoase al materialelor și produselor.”;

(f) se introduce următorul punct:

„15a. «valorificare materială» înseamnă orice operațiune de valorificare, alta decât valorificarea energetică, și reprelucrarea în materiale care urmează să fie folosite drept combustibil sau alte modalități de producere a energiei. Aceasta cuprinde, printre altele, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și rambleierea.”;

(g) se introduce următorul punct:

„17a. «rambleiere» înseamnă orice operațiune de valorificare în cadrul căreia se utilizează deșeuri nepericuloase adecvate în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică. Deșeurile utilizate pentru rambleiere trebuie să înlocuiască materiale care nu sunt deșeuri, să fie adecvate pentru scopurile menționate mai sus și să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri.”;

(h) se adaugă următorul punct:

„21. «schemă de răspundere extinsă a producătorilor» înseamnă un set de măsuri luate de statele membre pentru a se asigura că producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau financiară și organizatorică pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs.”

4. La articolul 4, se adaugă următorul alineat:

„(3) Statele membre utilizează instrumente economice și alte măsuri în scopul de a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, cum ar fi cele indicate în anexa IVa sau alte instrumente și măsuri adecvate.”

5. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că o substanță sau un obiect care rezultă dintr-un proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea respectivei substanțe sau a respectivului obiect nu este considerat deșeu, ci un subprodus, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criteriile detaliate privind aplicarea uniformă a condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul unor substanțe sau obiecte specifice.

Aceste criterii detaliate asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și facilitează o utilizare prudentă și rațională a resurselor naturale.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). La adoptarea respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia ia ca punct de plecare criteriile cele mai stricte și mai protectoare din punct de vedere ecologic dintre toate criteriile adoptate de statele membre în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol și acordă prioritate practicilor repetabile de simbioză industrială în dezvoltarea criteriilor detaliate.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul în care nu au fost stabilite criteriile la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (2), statele membre pot să stabilească criteriile detaliate privind aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) pentru substanțe sau obiecte specifice.

Statele membre transmit Comisiei o notificare privind respectivele criterii detaliate în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului (*) în cazurile în care directiva menționată impune o astfel de obligație.

(*) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).”

6. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă și litera (a) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că deșeurile care au fost supuse unei operațiuni de reciclare sau altei operațiuni de valorificare sunt considerate că au încetat să mai fie deșeuri dacă respectă următoarele condiții:

(a) substanța sau obiectul urmează să fie utilizat în scopuri specifice;”;

(ii) al doilea paragraf se elimină;

(b) alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Comisia monitorizează elaborarea în statele membre de criterii naționale de încetare a statutului de deșeu și evaluează nevoia de a elabora criterii la nivelul Uniunii pe această bază. În acest scop și dacă este cazul, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate privind aplicarea uniformă a condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul anumitor tipuri de deșeuri;

Respectivele criterii detaliate asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și înlesnesc utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale. Printre ele se numără:

(a) deșeuri autorizate ca material de intrare în procesul de valorificare;

(b) procese și tehnici de tratare permise;

(c) criterii de calitate privind încetarea statutului de deșeu pentru materialele care rezultă din operațiunea de valorificare în conformitate cu standardele aplicabile produselor, inclusiv valori-limită pentru poluanți, atunci când este necesar;

(d) cerințe pentru sistemele de gestionare pentru a demonstra conformitatea cu criteriile de încetare a statutului de deșeu, inclusiv pentru controlul calității și auto-monitorizare, precum și pentru acreditare, dacă este cazul; și

(e) o cerință pentru o declarație de conformitate.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

Atunci când adoptă respectivele acte de punere în aplicare, Comisia ține cont de criteriile relevante stabilite de statele membre în conformitate cu alineatul (3) și le ia ca punct de plecare pe cele mai stricte și mai protectoare din punct de vedere ecologic dintre aceste criterii.

(3) În cazul în care nu au fost stabilite criteriile la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (2), statele membre pot să stabilească criterii detaliate pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) pentru anumite tipuri de deșeuri. Respectivele criterii detaliate iau în considerare orice eventuale efecte negative asupra mediului și sănătății umane ale substanței sau ale obiectului în cauză și respectă cerințele stabilite la literele (a)-(e) de la alineatul (2).

Statele membre transmit Comisiei o notificare privind aceste criterii în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 dacă directiva respectivă impune o astfel de obligație.

(4) Dacă nu au fost stabilite criteriile la nivelul Uniunii sau la nivel național în temeiul alineatului (2) sau respectiv (3), un stat membru poate decide de la caz la caz sau poate lua măsurile care se impun pentru a verifica că anumite deșeuri au încetat să mai fie deșeuri pe baza condițiilor stabilite la alineatul (1) și, dacă este necesar, reflectând cerințele stabilite la alineatul (2) literele (a)-(e) și ținând cont de valorile limită pentru substanțe poluante și alte efecte adverse posibile asupra mediului și sănătății umane. Astfel de decizii de la caz la caz nu trebuie să fie notificate Comisiei în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535.

Statele membre pot să publice informații despre deciziile de la caz la caz și despre rezultatele verificării de către autoritățile competente prin mijloace electronice.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(5) O persoană fizică sau juridică care:

(a) utilizează, pentru prima dată, un material care a încetat să mai fie deșeu și care nu a fost introdus pe piață; sau

(b) introduce pe piață un material pentru prima dată după ce a încetat să mai fie deșeu;

se asigură că materialul îndeplinește cerințele relevante în baza legislației aplicabile în materie de substanțe chimice și referitoare la produsul respectiv. Condițiile prevăzute la alineatul (1) trebuie să fie îndeplinite înainte ca legislația privind substanțele chimice și produsele să se aplice la materialele care au încetat să mai fie deșeuri.”

7. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a completa prezenta directivă prin întocmirea și revizuirea, în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol, a unei liste de deșeuri.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Un stat membru poate considera anumite deșeuri ca deșeuri periculoase în cazul în care, chiar dacă nu figurează ca atare pe lista de deșeuri, acestea prezintă una sau mai multe din proprietățile enumerate în anexa III. Statul membru notifică imediat astfel de situații Comisiei și furnizează Comisiei toate informațiile relevante. În lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată.”;

(c) alineatul (5) se elimină.

8. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se introduc următoarele paragrafe:

„Dacă printre aceste măsuri se numără instituirea unor scheme de răspundere extinsă a producătorilor, se aplică cerințele minime generale stabilite la articolul 8a.

Statele membre pot decide ca producătorii de produse care își asumă din proprie inițiativă responsabilități financiare sau financiare și organizaționale pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs să aplice toate sau unele cerințe minime generale stabilite la articolul 8a.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre pot lua măsurile corespunzătoare pentru a încuraja proiectarea de produse și de componente de produse care să aibă un efect redus asupra mediului și care să genereze o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare a produselor și pentru a se asigura că valorificarea și eliminarea produselor care au devenit deșeuri se realizează în conformitate cu articolele 4 și 13.

Aceste măsuri încurajează, printre altele, dezvoltarea, producerea și comercializarea produselor și componentelor de produse adaptate unei utilizări multiple, care conțin materiale reciclate, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și ușor de reparat și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul pregătirii pentru reutilizare și al reciclării, pentru a facilita punerea în aplicare corespunzătoare a ierarhiei deșeurilor. Măsurile țin seama de impactul produselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață, de ierarhia deșeurilor și, după caz, de potențialul de reciclare multiplă.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(5) Comisia organizează un schimb de informații între statele membre și actorii implicați în schemele de răspundere extinsă a producătorilor privind punerea în aplicare din punct de vedere practic a cerințelor minime generale stabilite la articolul 8a. Acesta include, printre altele, schimbul de informații privind cele mai bune practici pentru a asigura guvernanta adecvată, cooperarea transfrontalieră privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor, precum și o bună funcționare a pieței interne, precum și schimbul de informații privind caracteristicile organizaționale și monitorizarea organizațiilor care pun în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse, modularea contribuțiilor financiare, selecția operatorilor care se ocupă de gestionarea deșeurilor și prevenirea aruncării de gunoaie. Comisia publică rezultatele acestui schimb de informații și poate prezenta orientări cu privire la aceste aspecte și la alte aspecte relevante.

Comisia publică orientări, în consultare cu statele membre, cu privire la cooperarea transfrontalieră privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor și privind modularea contribuțiilor financiare menționate la articolul 8a alineatul (4) litera (b).

În cazul în care este necesar, pentru a se evita denaturarea pieței interne, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criteriile în vederea aplicării uniforme a articolului 8a alineatul (4) litera (b), dar excluzând orice determinare exactă a nivelului contribuțiilor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).”

9. Se inserează următorul articol:

„Articolul 8a

Cerințele minime generale privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor

(1) În cazul în care sunt instituite scheme de răspundere extinsă a producătorilor în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), inclusiv în conformitate cu alte acte legislative ale Uniunii, statele membre:

- (a) definesc în mod clar rolurile și responsabilitățile tuturor actorilor relevanți implicați, inclusiv ale producătorilor de produse care introduc produse pe piața statului membru, ale organizațiilor care pun în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele acestora, ale operatorilor privați sau publici care se ocupă de deșeurile, ale autorităților locale și, dacă este cazul, ale operatorilor care se ocupă de reutilizare și de pregătirea pentru reutilizare, precum și ale întreprinderilor economiei sociale;
- (b) în concordanță cu ierarhia deșeurilor, stabilesc obiective în materie de gestionare a deșeurilor, în scopul de a realiza cel puțin obiectivele cantitative relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum se prevede în prezenta directivă, în Directiva 94/62/CE, în Directiva 2000/53/CE, în Directiva 2006/66/CE și în Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), și stabilesc alte ținte cantitative și/sau obiective calitative considerate relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorilor;
- (c) asigură înființarea unui sistem de raportare pentru a colecta date privind produsele introduse pe piața statului membru de către producătorii de produse cărora li se aplică răspunderea extinsă și date privind colectarea și tratarea deșeurilor rezultate din aceste produse precizând, după caz, tipul fluxurilor de deșeurile, precum și alte date relevante în sensul literei (b);
- (d) asigură egalitatea de tratament a producătorilor de produse indiferent de originea sau mărimea lor, fără a pune o sarcină de reglementare disproporționată pe umerii producătorilor, inclusiv întreprinderi mici și mijlocii, de cantități mici de produse.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura faptul că deținătorii de deșeurile vizați de schemele de răspundere extinsă a producătorilor instituite în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) sunt informați cu privire la măsurile de prevenire, centrele de reutilizare și pregătire pentru reutilizare, preluare și colectare a deșeurilor și la prevenirea aruncării de gunoaie. Statele membre iau, de asemenea, măsuri menite să creeze stimulente pentru ca deținătorii de deșeurile să își asume răspunderea de a preda deșeurile în sisteme de colectare separată, în special, după caz, prin intermediul stimulentele economice sau al reglementărilor.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura faptul că orice producător de produse sau organizație care pune în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse:

- (a) are un domeniu de aplicare clar definit în ceea ce privește sfera geografică, produsele și materialele vizate, fără a se limita la acele zone în care colectarea și gestionarea deșeurilor sunt cele mai profitabile;
- (b) asigură o disponibilitate adecvată a sistemelor de colectare a deșeurilor în zonele menționate la litera (a);

- (c) are mijloacele financiare sau financiare și organizatorice necesare pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor;
- (d) instituie un mecanism de autocontrol adecvat, susținut, unde este cazul, de audituri independente periodice, pentru a evalua:
- (i) gestiunea sa financiară, inclusiv conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatul (4) literele (a) și (b);
 - (ii) calitatea datelor colectate și raportate în conformitate cu alineatul (1) litera (c) din prezentul articol și cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1013/2006;
- (e) pune la dispoziția publicului informații cu privire la îndeplinirea obiectivelor în materie de gestionare a deșeurilor menționate la alineatul (1) litera (b) și, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor aferente răspunderii extinse a producătorului, și informații cu privire la:
- (i) proprietari și membri;
 - (ii) contribuțiile financiare plătite de producătorii de produse pe unitate vândută sau pe tonă de produs plasat pe piață; și
 - (iii) procedura de selecție a operatorilor care se ocupă de gestionarea deșeurilor.
- (4) Statele membre iau măsurile necesare menite să asigure faptul că respectivele contribuții financiare plătite de producătorii de produse pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în materie de răspundere extinsă:
- (a) acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care producătorul le introduce pe piața statului membru respectiv:
- costurile aferente colectării separate a deșeurilor și transportării lor ulterioare, precum și operațiunilor de tratare, inclusiv tratarea necesară pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind gestionarea deșeurilor, și costurile necesare pentru a îndeplini alte ținte și obiective astfel cum sunt prevăzute la alineatul (1) litera (b), luându-se în considerare veniturile dobândite din reutilizare, din vânzările de materii prime secundare obținute din produsele lor și din taxe de depozitare nerevendicate;
 - costurile aferente furnizării de informații adecvate deținătorilor de deșuri în conformitate cu alineatul (2);
 - costurile aferente colectării de date și obligațiilor de raportare în conformitate cu alineatul (1) litera (c).

Prezenta literă nu se aplică în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor înființate în conformitate cu Directiva 2000/53/CE, 2006/66/CE sau 2012/19/UE;

- (b) în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor aferente răspunderii extinse a producătorului, sunt modulate, în măsura posibilităților, pe produse individuale sau grupuri de produse similare, în special luând în considerare durabilitatea acestora și potențialul lor de reparare, de reutilizare și de reciclare, precum și prezența substanțelor periculoase, ținând cont cu acest prilej de ciclul de viață și în conformitate cu cerințele prevăzute de dreptul relevant al Uniunii și, dacă este posibil, pe baza unor criterii armonizate, în vederea asigurării unei bune funcționări a pieței interne; și
- (c) nu depășesc costurile necesare pentru a furniza servicii de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Aceste costuri sunt stabilite în mod transparent între actorii implicați.
- În cazurile justificate de necesitatea de a asigura gestionarea corectă a deșeurilor și viabilitatea economică a schemei de răspundere extinsă a producătorilor, statele membre pot să se abată de la modelul de partajare a responsabilității financiare prevăzut la litera (a), cu condiția ca:
- (i) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor constituite pentru a atinge ținte de gestionare a deșeurilor și obiective stabilite în temeiul actelor legislative ale Uniunii, producătorii de produse suportă cel puțin 80 % din costurile necesare;
 - (ii) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor constituite la sau după 4 iulie 2018 pentru a atinge ținte de gestionare a deșeurilor și obiective stabilite exclusiv în temeiul legislației statului membru, producătorii de produse suportă cel puțin 80 % din costurile necesare;
 - (iii) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor constituite înainte de 4 iulie 2018 pentru a atinge ținte de gestionare a deșeurilor și obiective stabilite exclusiv în temeiul legislației statului membru, producătorii de produse suportă cel puțin 50 % din costurile necesare;

și cu condiția ca restul costurilor să fie suportate de producătorii sau distribuitorii inițiali ai deșeurilor.

Această derogare nu poate fi utilizată pentru a reduce proporția costurilor suportate de producătorii de produse în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite înainte de 4 iulie 2018.

(5) Statele membre stabilesc un cadru adecvat de monitorizare și aplicare în vederea asigurării faptului că producătorii de produse și organizațiile care pun în aplicare, în numele acestora, obligațiile de răspundere extinsă a producătorilor pun în aplicare obligațiile care le revin în materie de răspundere extinsă, inclusiv în cazul vânzărilor la distanță, precum și a faptului că mijloacele financiare sunt corect utilizate și că toți actorii implicați în punerea în aplicare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor raportează date fiabile.

În cazul în care, pe teritoriul unui stat membru, mai multe organizații pun în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse, statul membru în cauză numește cel puțin un organism care este independent de interesele private sau desemnează o autoritate publică care să supravegheze punerea în aplicare a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor.

Fiecare stat membru le permite producătorilor de produse stabiliți în alt stat membru, care introduc produse pe teritoriul său, să numească o persoană fizică sau juridică stabilită pe teritoriul său drept reprezentant autorizat în scopul îndeplinirii obligațiilor care îi revin unui producător pe teritoriul său în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor.

În scopul monitorizării și verificării respectării obligațiilor ce îi revin unui producător al unui produs în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, statele membre pot să prevadă cerințe, cum ar fi înregistrarea, informarea și raportarea, care trebuie îndeplinite de o persoană fizică sau juridică care urmează să fie numită reprezentant autorizat pe teritoriul lor.

(6) Statele membre asigură un dialog regulat între părțile interesate pertinente, implicate în punerea în aplicare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv între producători și distribuitori, operatorii privați sau publici care se ocupă de deșeurile, autoritățile locale, organizațiile societății civile și, dacă este cazul, actorii economiei sociale, rețelele de reparare și reutilizare și operatorii care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare.

(7) Statele membre iau măsuri pentru a asigura faptul că schemele de răspundere extinsă a producătorilor care au fost instituite înainte de 4 iulie 2018 sunt conforme cu prezentul articol în termen de 5 ianuarie 2023.

(8) Punerea la dispoziția publicului a informațiilor în temeiul prezentului articol nu aduce atingere asigurării confidențialității informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu dreptul Uniunii relevant și cu dreptul intern relevant.

(*) Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38)."

10. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Prevenirea generării de deșeurile

(1) Statele membre iau măsuri de prevenire a generării de deșeurile. Cel puțin, măsurile respective:

- (a) promovează și sprijină modelele durabile de consum și de producție;
- (b) încurajează conceperea, fabricarea și utilizarea produselor care sunt eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, sunt durabile (inclusiv în ceea ce privește durata de viață și absența obsolescenței programate), pot fi reparate, reutilizate și modernizate;
- (c) vizează produsele care conțin materii prime de importanță critică în scopul de a preveni transformarea acestora în deșeurile;
- (d) încurajează reutilizarea produselor și instituirea de sisteme care promovează activitățile de reparare și reutilizare, inclusiv, în special, pentru echipamentele electrice și electronice, textile și mobilă, precum și pentru ambalaje și materialele și produsele folosite în construcții;

- (e) încurajează, după caz, și fără a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală, disponibilitatea pieselor de schimb, a manualelor de instrucțiuni, a informațiilor tehnice sau a altor instrumente, a echipamentelor sau programelor informatice care permit repararea și reutilizarea produselor fără a le compromite calitatea și siguranța;
 - (f) reduc generarea de deșeuri în cadrul proceselor legate de producția industrială, extracția mineralelor, fabricare, construcții și demolări, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile;
 - (g) reduc generarea de deșeuri alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării, al comerțului cu amănuntul și al altor tipuri de distribuție de produse alimentare, al restaurantelor și al serviciilor de alimentație, precum și al gospodăriilor, drept contribuție la realizarea obiectivului de dezvoltare durabilă al Organizației Națiunilor Unite referitor la reducerea cu 50 % a deșeurilor alimentare pe cap de locuitor la nivel mondial, în rețeaua de comerț cu amănuntul și la consumator, și referitor la reducerea pierderilor de produse alimentare în lanțurile de producție și distribuție până în 2030;
 - (h) încurajează donațiile de produse alimentare și alte forme de redistribuire pentru consumul uman, acordând prioritate uzului uman față de hrana pentru animale și față de prelucrarea ulterioară în produse nealimentare;
 - (i) promovează reducerea conținutului de substanțe periculoase în materiale și produse, fără a aduce atingere cerințelor legale armonizate prevăzute la nivelul Uniunii referitoare la respectivele materiale și produse, și garantează că orice furnizor al unui articol, conform definiției de la articolul 3 punctul 33 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*), pune la dispoziția Agenției Europene pentru Produse Chimice informațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din regulamentul menționat începând cu 5 ianuarie 2021;
 - (j) reduc volumul deșeurilor generate, în special al deșeurilor care nu pot fi pregătite pentru reutilizare sau reciclare;
 - (k) identifică produsele care reprezintă sursa principală a gunoaielor aruncate, în special în mediul natural și în cel marin, și adoptă măsuri corespunzătoare pentru a preveni și a reduce gunoaielor aruncate provenite de la astfel de produse; în cazul în care statele membre decid să îndeplinească această obligație prin aplicarea pe piață a unor măsuri restrictive, acestea se asigură că restricțiile respective sunt proporționale și nediscriminatorii;
 - (l) vizează încetarea generării de deșeuri marine ca o contribuție la obiectivul de dezvoltare durabilă al Organizației Națiunilor Unite referitor la prevenirea și reducerea semnificativă a poluării marine de toate tipurile; și
 - (m) dezvoltă și sprijină campanii de informare în scopul sensibilizării cu privire la prevenirea generării de deșeuri și la aruncarea de gunoaie.
- (2) Agenția Europeană pentru Produse Chimice creează o bază de date care conține datele ce trebuie transmise acesteia în temeiul alineatului (1) litera (i), în termen de 5 ianuarie 2020 și menține această bază de date. Agenția Europeană pentru Produse Chimice permite accesul operatorilor de tratare a deșeurilor la această bază de date. Aceasta permite, de asemenea, accesul la respectiva bază de date și pentru consumatori, la cerere.
- (3) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri. În acest scop, acestea utilizează indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșeuri care sunt generate.
- (4) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor adoptate de acestea privind reutilizarea, măsurând gradul de reutilizare pe baza metodologiei comune prevăzute de actul de punere în aplicare menționat la alineatul (7), începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea respectivului act de punere în aplicare.
- (5) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor pe care le-au instituit în materie de prevenire a generării de deșeuri alimentare prin măsurarea nivelului de deșeuri alimentare pe baza metodologiei stabilite de actul delegat menționat la alineatul (8), începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea respectivului act delegat.
- (6) Până la 31 decembrie 2023, Comisia examinează datele privind deșeurile alimentare puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (3), pentru a analiza posibilitatea stabilirii unui obiectiv de reducere a deșeurilor alimentare la nivelul întregii Uniuni, care să fie îndeplinit până în 2030, pe baza datelor transmise de statele membre în conformitate cu metodologia comună stabilită în temeiul alineatului (8) din prezentul articol. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.
- (7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a institui indicatori care să măsoare progresele globale înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri și adoptă, până la 31 martie 2019, un act de punere în aplicare în vederea stabilirii unei metodologii comune pentru raportarea cu privire la reutilizarea produselor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

(8) Până la 31 martie 2019, pe baza rezultatelor activității Platformei UE privind pierderile alimentare și risipa de alimente, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 38a pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea unei metodologii comune și a unor cerințe minime de calitate în vederea măsurării uniforme a nivelurilor de deșeuri alimentare.

(9) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează datele privind reutilizarea puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (3), pentru a analiza fezabilitatea instituirii unor măsuri de încurajare a reutilizării produselor, inclusiv fezabilitatea stabilirii unor obiective cantitative. Comisia analizează, de asemenea, fezabilitatea instituirii unor alte măsuri de prevenire a generării de deșeuri, inclusiv obiective de reducere a deșeurilor. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1)."

11. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

Valorificarea

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că deșeurile sunt pregătite pentru reutilizare, reciclate sau sunt supuse altor operațiuni de valorificare, în conformitate cu articolele 4 și 13.

(2) În cazul în care acest lucru este necesar pentru respectarea alineatului (1) și pentru facilitarea sau îmbunătățirea pregătirii pentru reutilizare, reciclării și altor operațiuni de valorificare, deșeurile sunt colectate separat și nu se amestecă cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite.

(3) Statele membre pot autoriza derogări de la alineatul (2), cu condiția să fie îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare:

- (a) colectarea amestecată a anumitor tipuri de deșeuri nu le afectează potențialul de a fi supuse pregătirii pentru reutilizare, reciclării sau altor operațiuni de valorificare în conformitate cu articolul 4, iar operațiunile respective produc un rezultat de o calitate comparabilă cu cea obținută în urma colectării separate;
- (b) colectarea separată nu produce rezultatul optim din punct de vedere ecologic dacă se ține seama de impactul global asupra mediului al gestionării fluxurilor corespunzătoare de deșeuri;
- (c) colectarea separată nu este fezabilă din punct de vedere tehnic, având în vedere bunele practici de colectare a deșeurilor;
- (d) colectarea separată ar presupune costuri economice disproporționate, având în vedere costurile generate de impactul negativ asupra sănătății și a mediului al colectării și tratării deșeurilor mixte, potențialul unor îmbunătățiri în materie de eficiență în colectarea și tratarea deșeurilor, veniturile provenite din vânzarea de materii prime secundare, precum și aplicarea principiului „poluatorul plătește” și răspunderea extinsă a producătorilor.

Statele membre reexaminează periodic derogările acordate în temeiul prezentului alineat, ținând seama de bunele practici aplicate în colectarea separată a deșeurilor și de alte evoluții în materie de gestionare a deșeurilor.

(4) Statele membre adoptă măsuri pentru a garanta că deșeurile colectate separat pentru pregătirea pentru reutilizare și reciclare în temeiul articolului 11 alineatul (1) și al articolului 22 nu sunt incinerate, cu excepția deșeurilor care provin din operațiuni de tratare ulterioară a deșeurilor colectate separat, pentru care incinerarea reprezintă rezultatul optim din punct de vedere ecologic în conformitate cu articolul 4.

(5) În cazul în care acest lucru este necesar pentru a se respecta alineatul (1) din prezentul articol și a se facilita sau îmbunătăți valorificarea, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se elimina, înainte sau în timpul valorificării, substanțele periculoase, amestecurile și componentele provenite de la deșeuri periculoase, pentru a fi tratate în conformitate cu articolele 4 și 13.

(6) Până la 31 decembrie 2021, statele membre transmit Comisiei un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol în ceea ce privește deșeurile municipale și bio-deșeurile, inclusiv privind acoperirea materială și teritorială a colectării separate și eventualele derogări în temeiul alineatului (3)."

12. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Pregătirea pentru reutilizare și reciclarea”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre iau măsuri de promovare a activităților de pregătire pentru reutilizare, în special prin încurajarea instituirii și sprijinirea rețelelor de pregătire pentru reutilizare și de reparare, prin facilitarea, atunci când acest lucru este compatibil cu gestionarea corespunzătoare a deșeurilor, a accesului rețelelor respective la deșeurile deținute de schemele sau instalațiile de colectare, care pot fi pregătite pentru reutilizare, însă nu sunt prevăzute să fie pregătite pentru reutilizare de respectivele scheme sau instalații, și prin promovarea utilizării instrumentelor economice, a criteriilor aplicabile achizițiilor publice, a obiectivelor cantitative sau a altor măsuri.

Statele membre iau măsuri de promovare a unei reciclări de înaltă calitate și, în acest scop, sub rezerva articolului 10 alineatele (2) și (3), instituie colectarea separată a deșeurilor.

Cu condiția respectării articolului 10 alineatele (2) și (3), statele membre introduc colectarea separată cel puțin pentru hârtie, metal, plastic și sticlă, iar până la 1 ianuarie 2025, și pentru textile.

Statele membre iau măsuri de promovare a demolărilor selective pentru a permite eliminarea și manipularea în condiții de siguranță a substanțelor periculoase și pentru a facilita reutilizarea și reciclarea de înaltă calitate prin eliminarea selectivă a materialelor, precum și măsuri de instituire a unor sisteme de sortare pentru deșeurile provenite din activități de construcție și demolări, cel puțin pentru lemn, materiale minerale (beton, cărămidă, gresie și ceramică, piatră), metal, sticlă, plastic și ghips.”;

(c) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei directive și pentru a trece la o economie circulară europeană cu un înalt grad de eficiență în utilizarea resurselor, statele membre adoptă măsurile necesare destinate realizării următoarelor obiective:”;

(ii) se adaugă următoarele litere:

„(c) până în 2025, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 55 % din greutate;

(d) până în 2030, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 60 % din greutate;

(e) până în 2035, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 65 % din greutate.”;

(d) alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Un stat membru poate să amâne cu până la cinci ani termenele stabilite pentru îndeplinirea obiectivelor menționate la alineatul (2) literele (c), (d) și (e), dacă respectivul stat membru:

(a) a pregătit pentru reutilizare și a reciclat mai puțin de 20 % sau a eliminat prin depozitare peste 60 % din deșeurile sale municipale generate în 2013, potrivit datelor indicate în chestionarul comun al OCDE și Eurostat; și

(b) cel târziu cu 24 de luni înainte de expirarea termenelor prevăzute la alineatul (2) litera (c), (d) sau (e), informează Comisia cu privire la intenția sa de a amâna termenul respectiv și prezintă un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa IVb.

(4) În termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare prezentat în conformitate cu alineatul (3) litera (b), în cazul în care consideră că planul nu respectă cerințele stabilite în anexa IVb, Comisia poate solicita unui stat membru să-și revizuiască planul. Statul membru respectiv prezintă un plan revizuit în termen de trei luni de la primirea solicitării din partea Comisiei.

(5) În cazul amânării termenului de îndeplinire a obiectivelor în conformitate cu alineatul (3), statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru ca rata de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale să crească după cum urmează:

(a) la minimum 50 % până în 2025 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (c);

(b) la minimum 55 % până în 2030 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (d);

(c) la minimum 60 % până în 2035 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (e).”;

(e) se adaugă următoarele alineate:

„(6) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează posibilitatea stabilirii unor obiective privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor provenite din activități de construcție și demolări și a fracțiunilor acestora de materiale specifice, a deșeurilor textile, a deșeurilor comerciale, a deșeurilor industriale nepericuloase și a altor fluxuri de deșeurii, precum și posibilitatea stabilirii unor obiective privind pregătirea pentru reutilizare în ceea ce privește deșeurile municipale și a unor obiective privind reciclarea bio-deșeurilor municipale. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(7) Până la 31 decembrie 2028, Comisia evaluează obiectivul prevăzut la alineatul (2) litera (e). În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Comisia evaluează tehnologiile de coprocesare care permit introducerea de minerale în procesul de coîncinerare a deșeurilor municipale. În cazul în care se găsește o metodologie fiabilă, Comisia analizează, în cadrul evaluării menționate, dacă mineralele în cauză pot fi luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor de reciclare.”

13. Se înserează următoarele articole:

„Articolul 11a

Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor

„(1) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3):

- (a) statele membre calculează greutatea deșeurilor municipale generate și pregătite pentru reutilizare sau reciclate într-un an calendaristic concret;
- (b) greutatea deșeurilor municipale pregătite pentru reutilizare se calculează ca greutatea produselor sau a componentelor produselor care au devenit deșeurii municipale și care au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, curățare sau reparare pentru a se permite reutilizarea lor fără nicio operațiune suplimentară de sortare sau pre-tratare;
- (c) greutatea deșeurilor municipale reciclate se calculează ca greutatea deșeurilor care, după ce au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, sortare și altor operațiuni preliminare pentru eliminarea materialelor uzate care nu sunt vizate de reprelucrarea ulterioară și pentru asigurarea unei înalte calități a reciclării, intră în operațiunile de reciclare în care deșeurile sunt, de fapt, reprelucrate în produse, materiale sau substanțe.

(2) În sensul alineatului (1) litera (c), greutatea deșeurilor municipale reciclate se măsoară în momentul în care deșeurile intră în operațiunea de reciclare.

Prin derogare de la primul paragraf, cantitatea deșeurilor municipale reciclate pot fi cântărite la finalul unei operațiuni de sortare cu condiția ca:

- (a) deșeurile rezultate respective să fie reciclate ulterior;
- (b) greutatea materialelor sau a substanțelor care sunt eliminate prin operațiuni ulterioare înainte de operațiunea de reciclare, nefiind reciclate ulterior, să nu fie inclusă în greutatea deșeurilor raportate ca reciclate.

(3) Statele membre instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor municipale pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol și la alineatul (2) de la prezentul articol. Pentru a se garanta fiabilitatea și exactitatea datelor acumulate referitoare la deșeurile reciclate, sistemul poate consta în registre electronice înființate în temeiul articolului 35 alineatul (4), în specificații tehnice pentru cerințele de calitate aplicabile deșeurilor sortate sau în ratele medii ale pierderii de deșeurii sortate pentru diferite tipuri de deșeurii și, respectiv, practicile de gestionare a deșeurilor. Ratele medii ale pierderilor se utilizează numai în cazurile în care nu pot fi obținute date fiabile și se calculează pe baza regulilor de calcul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (10) de la prezentul articol.

(4) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), cantitatea de deșeurile municipale biodegradabile care intră în tratare aerobă sau anaerobă poate fi considerată ca fiind reciclată în cazul în care tratarea generează compost, digestat sau alte materiale într-o cantitate a conținutului reciclat similară cu cea a materialelor inițiale, care urmează să fie utilizat ca produs, material sau substanță reciclată. În cazul în care materialele obținute în urma tratării sunt utilizate pe terenuri, statele membre le pot considera ca fiind reciclate numai dacă această utilizare aduce beneficii agriculturii sau ameliorării ecologice.

Începând cu 1 ianuarie 2027, statele membre pot considera bio-deșeurile municipale care intră în tratare aerobă sau anaerobă ca fiind reciclate numai dacă au fost colectate separat sau au fost separate la sursă, conform articolului 22.

(5) Pentru a se calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), cantitatea de deșeurile care nu mai sunt considerate deșeurile în urma unei operațiuni de pregătire înainte de reprelucrare poate fi considerată reciclată cu condiția ca materialele în cauză să fie destinate reprelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe ce vor fi folosite în scopul inițial sau în alte scopuri. Cu toate acestea, materialele care nu mai au statut de deșeu și care urmează să fie folosite drept combustibil sau pentru un alt mod de generare a energiei, sau care urmează să fie incinerate, folosite pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deșeurile nu sunt luate în calcul la îndeplinirea obiectivelor de reciclare.

(6) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), statele membre pot lua în considerare reciclarea metalelor separate după incinerarea deșeurilor municipale, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească anumite criterii de calitate prevăzute în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (9) de la prezentul articol.

(7) Deșeurile trimise către alt stat membru în scopul pregătirii pentru reutilizare, al reciclării sau al rambleierii în respectivul alt stat membru nu pot fi luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) decât de către statul membru în care au fost colectate deșeurile.

(8) Deșeurile exportate din Uniune în scopul pregătirii pentru reutilizare sau al reciclării sunt luate în calcul în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă de către statul membru în care au fost colectate deșeurile numai dacă sunt îndeplinite cerințele de la alineatul (3) din prezentul articol și dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, exportatorul poate demonstra că transferurile de deșeurile respectă cerințele regulamentului menționat și că tratarea deșeurilor în afara Uniunii a avut loc în condiții care sunt în mare parte echivalente cu cerințele dreptului relevant al Uniunii privind protecția mediului.

(9) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului articol, Comisia adoptă, până la 31 martie 2019, acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru calculul, verificarea și raportarea datelor, în special în ceea ce privește:

- (a) o metodologie comună pentru calculul greutateii metalelor care au fost reciclate în conformitate cu alineatul (6), inclusiv criteriile de calitate pentru metalele reciclate; precum și
- (b) bio-deșeurile separate și reciclate la sursă.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

(10) Până la 31 martie 2019, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 38a în vederea completării prezentei directive prin stabilirea unor norme pentru calculul, verificarea și raportarea greutateii materialelor sau a substanțelor care sunt extrase în urma unei operațiuni de sortare și care nu sunt reciclate ulterior, pe baza ratelor medii ale pierderilor pentru deșeurile sortate.

Articolul 11b

Raportul de alertă timpurie

(1) Comisia, în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, elaborează rapoarte privind progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3) cel târziu cu trei ani înainte de expirarea fiecărui termen prevăzut în dispozițiile respective.

(2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele:

- (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;
- (b) o listă a statelor membre care riscă să nu îndeplinească obiectivele în termenele respective, însoțită de recomandări corespunzătoare pentru statele membre vizate;
- (c) exemple de bune practici utilizate în Uniune și care ar putea servi drept orientări pentru a se avansa spre îndeplinirea obiectivelor.”

14. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Eliminarea

(1) Statele membre garantează că, în cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la articolul 10 alineatul (1), nu are loc, deșeurile sunt supuse unor operațiuni de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc cerințele de la articolul 13 privind protecția sănătății populației și a mediului.

(2) Până la 31 decembrie 2024, Comisia efectuează o evaluare a operațiilor de eliminare enumerate în anexa I, în special în contextul articolului 13, și transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă, vizând să reglementeze operațiunile de eliminare, inclusiv prin aplicarea unor eventuale restricții, precum și să analizeze posibilitatea stabilirii unui obiectiv de reducere a deșeurilor eliminate, pentru a se asigura gestionarea deșeurilor într-un mod ce nu afectează mediul.”

15. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Costurile

(1) În conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, costurile gestionării deșeurilor, inclusiv cele aferente infrastructurii necesare și exploatării acesteia, urmează să fie suportate de producătorul inițial de deșeuri, sau de deținătorii actuali ori deținătorii anteriori ai deșeurilor.

(2) Fără a aduce atingere articolelor 8 și 8a, statele membre pot decide că respectivele costuri ale gestiunii deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau în parte de producătorul produsului din care derivă deșeul respectiv și că distribuitorii unui asemenea produs pot participa la aceste costuri.”

16. La articolul 18, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care au fost amestecate în mod ilegal deșeuri periculoase, încălcându-se dispozițiile de la prezentul articol, statele membre garantează, fără a aduce atingere articolului 36, efectuarea separării dacă aceasta este fezabilă din punct de vedere tehnic și necesară pentru respectarea articolului 13.

În cazul în care separarea nu este necesară în temeiul primului paragraf de la prezentul articol, statele membre garantează că deșeurile amestecate sunt tratate în cadrul unei instalații care dispune de o autorizație pentru tratarea unui astfel de amestec, în conformitate cu articolul 23.”

17. Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

Deșeurile periculoase provenind din gospodării

(1) Până la 1 ianuarie 2025, statele membre organizează colectarea separată a fracțiunilor de deșeuri periculoase care provin din gospodării, pentru a asigura tratarea acestora în conformitate cu articolele 4 și 13 și pentru a garanta că nu contaminează alte fluxuri de deșeuri municipale.

(2) Articolele 17, 18, 19 și 35 nu se aplică deșeurilor mixte provenind din gospodării.

(3) Articolele 19 și 35 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenind din gospodării atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată în conformitate cu articolul 23 sau 26.

(4) Până la 5 ianuarie 2020, Comisia elaborează orientări pentru a ajuta statele membre și a le facilita sarcina de colectare separată a deșeurilor periculoase provenind din gospodării.”

18. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), literele (a), (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) uleiurile uzate sunt colectate separat în cazul în care colectarea separată nu este posibilă din punct de vedere tehnic, ținând cont de bunele practici;

(b) uleiurile uzate sunt tratate, acordându-se prioritate regenerării sau, alternativ, altor operațiuni de reciclare care au un rezultat global echivalent sau mai bun asupra mediului decât regenerarea, în conformitate cu articolele 4 și 13;

(c) uleiurile uzate prezentând caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe, dacă o astfel de amestecare împiedică regenerarea lor sau alte operațiuni de reciclare care ar genera rezultate echivalente sau mai bune, în ansamblu, asupra mediului decât regenerarea.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) Până la 31 decembrie 2022, Comisia examinează date privind uleiurile uzate furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (4), în vederea analizării posibilității adoptării de măsuri pentru tratarea uleiurilor uzate, inclusiv obiective cantitative privind regenerarea uleiurilor uzate și orice măsuri suplimentare pentru a promova regenerarea uleiurilor uzate. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

19. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Bio-deșeurile

(1) Statele membre se asigură că până la 31 decembrie 2023 și sub rezerva articolului 10 alineatele (2) și (3), bio-deșeurile sunt fie separate și reciclate la sursă, fie colectate separat și nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri.

Statele membre pot permite ca deșeurile cu proprietăți similare în materie de biodegradabilitate și compostabilitate care sunt conforme cu standardele europene relevante sau cu orice standarde naționale echivalente pentru ambalaje recuperabile prin compostare și biodegradare, să fie colectate împreună cu bio-deșeurile.

(2) Statele membre iau măsuri în conformitate cu articolele 4 și 13, pentru a:

(a) încuraja reciclarea, inclusiv compostarea și fermentarea bio-deșeurilor, într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului, rezultatele acestei reciclări respectând standarde relevante de înaltă calitate;

(b) încuraja producerea de compost în gospodării; și

(c) promova utilizarea unor materiale produse din bio-deșeuri.

(3) Până la 31 decembrie 2018, Comisia solicită organizațiilor de standardizare europene să elaboreze standarde europene pentru bio-deșeurile supuse unor procese de reciclare organică, pentru compost și pentru produsul fermentat, pe baza celor mai bune practici disponibile.”

20. Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate, pentru a completa prezenta directivă, care stabilesc standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare, inclusiv pentru sortarea și reciclarea deșeurilor, care necesită o autorizație în temeiul articolului 23 în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate, pentru a completa prezenta directivă, care stabilesc standardele minime pentru activitățile care necesită înregistrarea în temeiul articolului 26 literele (a) și (b) în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului sau evitarea perturbării pieței interne.”

21. Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) principalele instalații de eliminare și valorificare existente, inclusiv orice dispoziții speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase, deșeurile care conțin cantități semnificative de materii prime critice sau fluxurile de deșeuri care fac obiectul legislației specifice a Uniunii;

(c) o evaluare a necesarului de închidere a instalațiilor de deșeuri existente și de infrastructură suplimentară pentru instalațiile de deșeuri în conformitate cu articolul 16.

Statele membre se asigură că se efectuează o evaluare a investițiilor și a altor mijloace financiare, inclusiv pentru autoritățile locale, necesare pentru a face față nevoilor respective. Această evaluare este inclusă în planurile relevante de gestionare a deșeurilor sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul statului membru în cauză;”;

(ii) se introduc următoarele litere:

- „(ca) informații privind măsurile pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 5 alineatul (3a) din Directiva 1999/31/CE sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul statului membru în cauză;
- (cb) o evaluare a schemelor existente de colectare a deșeurilor, inclusiv a acoperirii materiale și teritoriale a colectării separate, precum și măsuri de îmbunătățire a funcționării sale, a tuturor derogărilor acordate în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), precum și a necesarului de noi scheme de colectare;”;

(iii) se adaugă următoarele litere:

- „(f) măsuri de combatere și de prevenire a tuturor formelor de aruncare a gunoaielor și de curățare a tuturor tipurilor de gunoaie;
- (g) indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșuri generate și tratarea acestora și deșeurile municipale care sunt eliminate sau supuse valorificării energetice.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele în materie de planificare a deșeurilor prevăzute la articolul 14 din Directiva 94/62/CE, obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă și cerințele stabilite la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE și, în scopul prevenirii aruncării de gunoaie, cerințele stabilite la articolul 13 din Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și de la articolul 11 din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**).

(*) Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

(**) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).”

22. Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre instituie programe de prevenire a generării de deșuri care prevăd cel puțin măsuri de prevenire a generării de deșuri, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1), în conformitate cu articolele 1 și 4.

Aceste programe fie sunt integrate în planurile de gestionare a deșeurilor necesare în temeiul articolului 28 sau în alte programe de politici de mediu, după caz, fie funcționează ca programe distincte. În cazul în care un astfel de program este integrat în planul de gestionare a deșeurilor sau în celelalte programe, obiectivele și măsurile de prevenire a generării deșeurilor trebuie identificate clar.”;

(b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Când stabilesc astfel de programe, statele membre descriu, acolo unde este cazul, contribuția instrumentelor și a măsurilor enumerate în anexa IVa la prevenirea generării deșeurilor și evaluează utilitatea exemplelor de măsuri indicate în anexa IV sau a altor măsuri corespunzătoare. Programele descriu, de asemenea, măsurile existente de prevenire a generării deșeurilor și contribuția acestora la prevenirea generării deșeurilor.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(2a) Statele membre adoptă programe specifice de prevenire a generării de deșuri alimentare în cadrul programelor naționale de prevenire a generării deșeurilor.”;

(d) alineatele (3) și (4) se elimină.

23. La articolul 30, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Agenția Europeană de Mediu publică o dată la doi ani un raport care conține un bilanț al progreselor realizate în completarea și punerea în aplicare a programelor de prevenire a generării deșeurilor, inclusiv o evaluare a evoluției în domeniul prevenirii generării deșeurilor pentru fiecare stat membru și pentru Uniune în ansamblul ei și în ceea ce privește decuplarea generării deșeurilor de creșterea economică și tranziția la o economie circulară.”

24. La articolul 33, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili formatul de notificare a informațiilor privind adoptarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor privind prevenirea deșeurilor și privind revizuirile substanțiale care le-au fost aduse. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).”

25. Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Unitățile și întreprinderile menționate la articolul 23 alineatul (1), producătorii de deșeuri periculoase și unitățile și întreprinderile care colectează sau transportă deșeuri periculoase cu titlu profesional sau acționează în calitate de comercianți și de brokeri de deșeuri periculoase țin o evidență cronologică a:

(a) cantității, a naturii și a originii deșeurilor respective, precum și a cantității de produse și materiale care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operațiuni de valorificare; și

(b) atunci când este relevant, a destinației, a frecvenței colectării, a modului de transport și a metodei de tratare prevăzute pentru deșeuri.

Unitățile, întreprinderile și producătorii în cauză pun aceste informații la dispoziția autorităților competente prin intermediul registrului electronic sau al registrelor care trebuie instituite în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(4) Statele membre instituie un registru electronic sau registre coordonate pentru a înregistra datele privind deșeurile periculoase menționate la alineatul (1) care acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză. Statele membre pot institui astfel de registre pentru alte fluxuri de deșeuri, în special pentru fluxurile de deșeuri în privința cărora sunt stabilite obiective în actele legislative ale Uniunii. Statele membre utilizează datele privind deșeurile raportate de operatorii industriali în cadrul Registrului European al Poluanților Emiși și Transferați, înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili condițiile minime privind funcționarea registrelor respective. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

(*) Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).”

26. La articolul 36, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, a aruncării sau a gestionării necontrolate a deșeurilor, inclusiv a aruncării de gunoaie.”

27. Articolul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 37

Raportare

(1) Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 11 alineatul (2) literele (a)-(e) și a articolului 11 alineatul (3).

Statele membre raportează datele pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care stabilește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(2) În scopul verificării conformității cu articolul 11 alineatul (2) litera (b), statele membre raportează cantitatea de deșeuri utilizată pentru operațiuni de rambleiere și alte operațiuni de valorificare a materialelor, separat de cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare sau reciclate. Statele membre raportează ca rambleiere operațiunea de retratare a deșeurilor în urma căreia se obțin materiale ce urmează să fie folosite pentru operațiuni de rambleiere.

În scopul verificării conformității cu articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și cu articolul 11 alineatul (3), statele membre raportează cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare, separat de cantitatea de deșeuri reciclate.

(3) Statele membre raportează Comisiei datele privind punerea în aplicare a articolului 9 alineatele (4) și (5) pentru fiecare an calendaristic.

Acestea raportează, pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea unui act de punere în aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(4) Statele membre raportează Comisiei datele pentru fiecare an calendaristic privind uleiurile minerale sau lubrifianții sintetici sau uleiurile industriale introduse pe piață și uleiurile uzate colectate și tratate separat.

Statele membre raportează datele pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Datele se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7).

Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7).

(5) Datele raportate de statul membru în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind verificarea calității și de un raport privind măsurile adoptate în temeiul articolului 11a alineatele (3) și (8), care includ informații detaliate cu privire la ratele medii ale pierderilor, dacă este cazul. Respectivile informații se raportează în formatul de raportare stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(6) Comisia analizează datele raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani.

(7) Până la 31 martie 2019, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul pentru raportarea datelor menționate la alineatele (1), (3), (4) și (5) din prezentul articol. În scopul raportării privind punerea în aplicare a articolului 11 alineatul (2) literele (a) și (b), statele membre utilizează formatul stabilit în Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 18 aprilie 2012 privind stabilirea unui chestionar pentru rapoartele statelor membre privind punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile. În scopul raportării privind deșeurile alimentare, metodologia elaborată în conformitate cu articolul 9 alineatul (8) este luată în considerare la elaborarea formatului de raportare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2) din prezenta directivă.”

28. Articolul 38 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 38

Schimbul de informații și de bune practici, interpretarea și adaptarea la progresul tehnic

(1) Comisia organizează un schimb periodic de informații și de bune practici între statele membre, inclusiv, acolo unde este cazul, cu autoritățile locale și regionale, privind punerea în aplicare și aplicarea practică a cerințelor prezentei directive, inclusiv privind:

- (a) aplicarea regulilor de calcul prevăzute la articolul 11a și dezvoltarea măsurilor și sistemelor de urmărire a fluxurilor de deșeuri municipale de la sortare până la reciclare;
- (b) guvernanta adecvată, asigurarea respectării, cooperarea transfrontalieră;
- (c) inovarea în domeniul gestionării deșeurilor;
- (d) criteriile privind subprodusele naționale și privind încetarea statutului de deșeu, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (3) și articolul 6 alineatele (3) și (4), facilitate de un registru electronic la nivelul Uniunii, care urmează să fie înființat de Comisie;

- (e) instrumentele economice și alte măsuri utilizate în conformitate cu articolul 4 alineatul (3), pentru a stimula realizarea obiectivelor prevăzute la respectivul articol;
- (f) măsurile prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2);
- (g) prevenirea și instituirea de sisteme care promovează activitățile de reutilizare și prelungirea duratei de viață;
- (h) punerea în aplicare a obligațiilor legate de colectarea separată;
- (i) instrumentele și stimulentele pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e).

Comisia face publice rezultatele schimbului de informații și de bune practici.

(2) Comisia poate elabora orientări privind interpretarea cerințelor prevăzute în prezenta directivă, inclusiv cu privire la definiția următoarelor noțiuni: «deșuri», «prevenire», «reutilizare», «pregătire pentru reutilizare», «valorificare», «reciclare», «eliminare», și pentru aplicarea regulilor de calcul prevăzute la articolul 11a.

Comisia elaborează orientări privind definițiile noțiunilor de «deșuri municipale» și «rambleiere».

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a modifica prezenta directivă în scopul de a specifica aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare menționate la punctul R1 din anexa II. Condițiile climatice locale, cum ar fi intensitatea frigului și nevoia de încălzire, pot fi luate în considerare în măsura în care acestea influențează cantitățile de energie care pot fi utilizate sau produse din punct de vedere tehnic sub formă de electricitate, căldură, vapori de răcire sau de tratare. Condițiile locale ale regiunilor ultraperiferice astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 al treilea alineat din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și ale teritoriilor menționate la articolul 25 din Actul de aderare din 1985 pot fi, de asemenea, luate în considerare.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 38a, pentru a modifica anexele IV și V în funcție de progresele științifice și tehnice.”

29. Se introduce următorul articol:

„Articolul 38a

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (1), la articolul 9 alineatul (8), la articolul 11a alineatul (10), la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (2) și (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 4 iulie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (1), la articolul 9 alineatul (8), la articolul 11a alineatul (10), la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (2) și (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (1), al articolului 9 alineatul (8), al articolului 11a alineatul (10), al articolului 27 alineatele (1) și (4) și al articolului 38 alineatele (2) și (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.”

30. Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Acesta reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

31. În anexa II, operațiunile R 3, R 4 și R 5 se înlocuiesc cu următorul text:

„R 3 Reciclarea/recuperarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică) (**)

R 4 Reciclarea/recuperarea metalelor și compușilor metalici (***)

R 5 Reciclarea/recuperarea altor materiale anorganice (****)

(**) Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, gazeificarea și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice și valorificarea materialelor organice sub formă de rambleiaj.

(***) Aceasta include pregătirea pentru reutilizare.

(****) Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, reciclarea materialelor de construcție anorganice, valorificarea materialelor anorganice sub formă de rambleiaj și curățirea solului care are ca rezultat valorificarea solului.”

32. Textul prevăzut în anexa la prezenta directivă este introdus ca anexele IVa și IVb.

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma cu prezenta directivă până la 5 iulie 2020. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitatea de efectuare a acestei trimiteri este prevăzută de statele membre.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor măsuri de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 30 mai 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

L. PAVLOVA

ANEXĂ

Se introduc următoarele anexe:

„ANEXA IVa

EXEMPLE DE INSTRUMENTE ECONOMICE ȘI ALTE MĂSURI ÎN SCOPUL DE A OFERI STIMULENTE PENTRU APLICAREA IERARHIEI DEȘEURILOR, ASTFEL CUM SE PREVEDE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (3) ⁽¹⁾

1. Taxe și restricții privind eliminarea prin depozitare și incinerarea deșeurilor care stimulează prevenirea producerii de deșeuri și reciclarea, menținând, în același timp, eliminarea prin depozitare drept cea mai puțin preferabilă opțiune de gestionare a deșeurilor.
2. Scheme de plată în funcție de cantitatea de deșeuri generată care taxează producătorii de deșeuri pe baza cantității efective de deșeuri generate și oferă stimulente pentru separarea la sursă a deșeurilor reciclabile și reducerea deșeurilor mixte.
3. Stimulente fiscale pentru donațiile de produse, în special alimentare.
4. Scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru diferite tipuri de deșeuri și măsuri de creștere a eficacității, a eficienței din punctul de vedere al costurilor și a guvernanței acestora.
5. Scheme de restituire a garanției și alte măsuri pentru a încuraja colectarea eficientă a produselor și materialelor uzate.
6. Buna planificare a investițiilor în infrastructura de gestionare a deșeurilor, inclusiv prin intermediul fondurilor Uniunii.
7. Achiziții publice sustenabile pentru a încuraja o mai bună gestionare a deșeurilor și utilizarea produselor și materialelor reciclate.
8. Măsuri de eliminare treptată a subvențiilor care nu sunt coerente cu ierarhia deșeurilor.
9. Utilizarea de măsuri fiscale sau alte mijloace de promovare a adoptării produselor și materialelor care sunt pregătite pentru reutilizare sau reciclate.
10. Sprijinul pentru cercetare și inovare în domeniul tehnologiilor de reciclare avansate și al refabricării.
11. Utilizarea celor mai bune tehnici disponibile pentru tratarea deșeurilor.
12. Stimulente economice pentru autoritățile locale și regionale, în special pentru promovarea prevenirii deșeurilor și intensificarea schemelor de colectare separată, evitând, în același timp, sprijinirea eliminării prin depozitare și a incinerării deșeurilor.
13. Campanii de sensibilizare a opiniei publice, în special cu privire la colectarea separată, prevenirea generării de deșeuri și reducerea aruncării de gunoaie, și integrarea acestor aspecte în educație și formare.
14. Sisteme de coordonare, inclusiv prin mijloace digitale, între toate autoritățile publice competente implicate în gestionarea deșeurilor.
15. Promovarea dialogului permanent și a cooperării între toate părțile interesate în gestionarea deșeurilor și încurajarea acordurilor voluntare și a raportării întreprinderilor privind deșeurile.

ANEXA IVb

PLANUL DE PUNERE ÎN APLICARE CARE TREBUIE PREZENTAT ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 11 ALINEATUL (3)

Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul articolului 11 alineatul (3) conține următoarele:

1. evaluarea ratelor anterioare, actuale și preconizate de reciclare, eliminare prin depozitare a deșeurilor și alte operațiuni de tratare a deșeurilor municipale și a fluxurilor din care sunt compuse;

⁽¹⁾ În timp ce aceste instrumente și măsuri ar putea oferi stimulente pentru prevenirea generării deșeurilor, care este treapta cea mai înaltă a ierarhiei deșeurilor, o listă cuprinzătoare cu exemple mai specifice de măsuri de prevenire a producerii deșeurilor este prezentată în anexa IV.

2. evaluarea punerii în aplicare a planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a deșeurilor, instituite în temeiul articolelor 28 și 29;
 3. motivele pentru care statul membru consideră că s-ar putea să nu poată îndeplini obiectivul relevant prevăzut la articolul 11 alineatul (2) în termenul stabilit în acesta și o evaluare a prelungirii termenului necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv;
 4. măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 11 alineatele (2) și (5), care sunt aplicabile statului membru în perioada prelungirii termenului, inclusiv instrumentele economice adecvate și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) și în anexa IVa;
 5. un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor identificate la punctul 4, stabilirea organismului competent pentru punerea lor în aplicare și o evaluare a contribuției lor individuale la îndeplinirea obiectivelor aplicabile în cazul unei prelungiri a termenului;
 6. informații privind finanțarea gestionării deșeurilor în conformitate cu principiul «poluatorul plătește»;
 7. măsuri de îmbunătățire a calității datelor, după caz, în vederea unei mai bune planificări și monitorizări a performanței în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.”
-